



### STOLICA APOSTOLSKA

## Papieskie przesłanie na rozpoczęcie Jubileuszu 500-lecia urodzin Św. Teresy od Jezusa



*W Uroczystość św. Teresy od Jezusa, 15 października br., Papież skierował specjalne przesłanie na ręce biskupa Awili, Jesusa Garcii Burillo. W rozpoczynającym się roku jubileuszowym Franciszek wyraził ogromną wdzięczność Bogu za dar tej wielkiej kobiety i zachęcał wiernych do wgłębiania się w historię jej wyjątkowej świętości, a także do lektury jej dzieł. To one, zdaniem Ojca Świętego, wraz z rozsianymi po całym świecie klasztorami karmelitańskimi, mogą ukazać, jaką osobą była św. Teresa i czego może ona nauczyć ludzi w naszych czasach.*

Watykan, 15 października 2014

Do Jesús García Burillo  
Biskupa Awili

*Drogi Bracie,*

Dnia 28 marca 1515 roku urodziła się w Awili dziewczynka, która z czasem będzie znana jako święta Teresa od Jezusa. W ramach przygotowań do pięćsetlecia jej narodzin kieruję wzrok na to miasto, by złożyć dziękczynienie Bogu za dar tej wielkiej kobiety i zachęcić wiernych umiłowanej diecezji Awili oraz wszystkich Hiszpanów do poznawania historii tej znakomitej fundatorki, jak również do czytania jej dzieł, które wraz z jej córkami w licznych klasztorach karmelitańskich rozsianych po świecie, nie przestają nam mówić kim i jaką była Matka Teresa i czego może nauczyć nas, mężczyzn i kobiety naszych czasów.

W szkole świętej wędrowniczki uczymy się być pielgrzymami. Obraz drogi może być bardzo dobrą syntezą lekcji jej życia i dzieła. Teresa rozumiała życie jako drogę doskonałości po której Bóg prowadzi człowieka, z mieszkania w mieszkaniu, aż do spotkania z Nim, a jednocześnie stawia go na drodze do innych ludzi. Jakimi drogami chce nas prowadzić Pan, kiedy idziemy po śladach świętej Teresy, trzymanej przez nią za rękę? Chciałbym tu przywołać cztery z nich, które są dla mnie bardzo dobre: to ścieżki radości, modlitwy, braterstwa i mojej współczesności.

Teresa od Jezusa zachęca swoje mniszki do „spełniania z weselem” służąc (Dd 18, 5) . Praw-

dziwa świętość jest radością, bo “święty smutny, to smutny święty”. Święci, zanim staną się odważnymi bohaterami, są owocem łaski Bożej udzielanej ludziom. Każdy święty ukazuje nam jakiś rys nieskończonego bogactwa oblicza Boga. W świętej Teresie kontemplujemy Boga, który będąc “najwyższym Majestatem, wieczną Mądrością” (Poezja 2), objawia się jako ktoś bliski i towarzysz doświadczający rozkoszy w rozmowie z ludźmi: Bóg weseli się z nami. W miarę jak czuła Jego miłość, w Świętej budziła się zaraźliwa radość, której nie mogła ukryć i którą emanowała wokół siebie. Ta radość jest drogą, jaką należy iść przez całe życie. Nie jest ona chwilowa, powierzchowna, krzykliwa. Trzeba jej szukać u samych “początków” (Ż 13,1). Wyraża ona wewnętrzną radość duszy, jest pokorna i “skromna” (por. F 12,1). Nie osiąga się jej idąc na łatwe skróty omijające wyrzeczenia, cierpienia czy krzyż, ale znajduje się ją znosząc bóle i katusze (por. Ż 6,2; 30,8), spoglądając na Ukrzyżowanego i poszukując Zmartwychwstałego (por. Dd 26, 4). Dzięki temu radość świętej Teresy nie jest egoistyczna ani formalna. Tak, jak radość niebieska, polega na “radowaniu się tym, że wszyscy są uweseleni” (Dd 30,5), oddając się służbie innym z bezinteresowną miłością. Święta mówi dziś także do nas, zwłaszcza do młodych, tak, jak powiedziała do jednego z klasztorów będącego w trudnościach: „Nie przestawajcie być radosnymi” (List 284,4). Ewangelia nie jest workiem ołowiu, który ciągnie się za sobą z wysiłkiem, lecz jest źródłem radości, która napęlnia Bogiem serce i skłania do służby braciom!

Święta przemierzała także drogę modlitwy, którą w piękny sposób określiła jako „nawiązywanie przyjaźni, podejmując wielokrotnie zawiązywanie jej sam na sam z Tym, o którym wiemy, że nas miłuje” (Ż 8,5). Kiedy czasy są „trudne”, „są potrzebni silni przyjaciele Boga dla podtrzymywania tych słabych” (Ż 15,5). Modlitwa nie jest formą ucieczki, ani nawet zamknięciem się w mydlanej bańce, ani też izolacją, lecz postępowaniem w przyjaźni, która im bardziej wzrasta, tym bardziej wchodzi się w kontakt z Panem, „prawdziwym przyjacielem” i wiernym „towarzyszem” podróży, z którym „wszystko można znieść”, ponieważ „jest On pomocą i daje umocnienie; nigdy nie zawodzi” (Ż 22,6). Modlitwa „nie polega na tym, aby wiele myśleć, ale wielce miłować” (4M 1,7), jest zwróceniem oczu na kogoś, kto nie przestaje z miłością patrzeć na nas i cierpliwie nas znosi (por. Dd 26, 3-4). Bóg może prowadzić dusze do siebie przez wiele dróg, lecz modlitwa jest „drogą pewną” (Ż 21,5). Pozostawienie jej oznacza zagubienie się (por. Ż 19,6). Te porady Świętej są niezmiennie aktualne. Podążajmy zatem drogą modlitwy, z determinacją, bez zatrzymywania się, aż do końca! Jest to ważne, zwłaszcza dla wszystkich członków życia konsekrowanego. W kulturze tymczasowości życie wiernością „na zawsze, na zawsze, na zawsze” (Ż 1,4); w świecie bez nadziei ukazujecie płodność „rozmiłowanego serca” (P 5); w społeczeństwie z tak wieloma idolami bądźcie świadkami tego, że „tylko Bóg wystarcza” (P 9).

Tej drogi nie możemy pokonywać sami, ale razem. Dla świętej reformatorki ścieżka modlitwy przebiega drogą braterstwa w łonie matki Kościoła. Taka była jej opatrnościowa odpowiedź, która narodziła się z natchnienia Bożego i z jej kobiecej intuicji na problemy współczesnego jej Kościoła i społeczeństwa: zakładanie małych kobiecych wspólnot, które – na wzór „kolegium apostołskiego” – naśladowałyby Chrystusa żyjąc w prostocie Ewangelii i wspierając cały Kościół życiem będącym modlitwą. Po to, „siostry, zgromadził nas On w tym domu” (Dd 8,1) i taka była obietnica, że „Chrystus będzie żył z nami” (Ż 32,11). Cóż za piękna definicja braterstwa w Kościele: iść razem z Chrystusem jako bracia! W tym celu Teresa od Jezusa nie zaleca wielu rzeczy, lecz jedynie trzy: wzajemna miłość, oderwanie się od wszystkiego i prawdziwa pokora, która „choć ją wymieniam na końcu, jest przecież główną i inne w sobie zamyka” (Dd 4, 4). Jak bardzo pragnąłbym, aby w obecnych czasach istniały bardziej braterskie wspólnoty chrześcijańskie, w których realizowano by tę drogę: chodzić w pokornej prawdzie, która wyzwala nas od nas samych, by bardziej miłować innych, nade wszystko najuboższych! Nie ma nic

piękniejszego jak żyć i umrzeć jako dzieci matki Kościoła!

Właśnie dlatego, że jest matką o otwartych drzwiach, Kościół jest zawsze w drodze prowadzącej do ludzi, by nieść im „żywą wodę” (por. J 4,10), która nawadnia ogród ich spragnionych serc. Święta pisarka i mistrzyni modlitwy była jednocześnie fundatorką i misjonarką na drogach Hiszpanii. Jej mistyczne doświadczenie nie oddaliło jej od świata, ani od ludzkich trosk. Przeciwnie, dało jej nowy impuls i odwagę do działania i codziennych obowiązków, ponieważ „także pośród garnków Pan nas wspomaga” (F 5, 8). Przeżywała ona trudności swojego czasu – tak bardzo skomplikowanego – bez poddawania się pokusie gorzkiego narzekania, ale raczej przyjmując je w wierze jako okazję postawienia na tej drodze jednego kroku dalej. Ponieważ „na to, aby Bóg czynił wielkie dary tej, która prawdziwie Mu służy, zawsze jest dobry czas” (F 4,5). Dzisiaj Teresa mówi nam: módl się więcej, byś mógł zrozumieć dobrze to, co dzieje się wokół ciebie i dzięki temu lepiej działać. Modlitwa przezwycięża pesymizm i rodzi dobre inicjatywy (por. 7M 4,6). Taki jest realizm terezański, który wymaga czynów, a nie emocji oraz miłości, a nie złudzeń; realizm pokornej miłości wobec ciężkiego ascetyzmu! Czasami Święta streszcza swoje wymienione listy mówiąc: „Jesteśmy w drodze” (List 469, 7-9), jako wyraz konieczności doprowadzenia do końca rozpoczętego dzieła. Kiedy świat płonie nie można tracić czasu na sprawy mało ważne. Oby zaraził wszystkich ten święty pośpiech wyjścia i przemierzania dróg naszych czasów, z Ewangelią w ręku i Duchem w sercu!

„Czas iść!” (Anna od św. Bartłomieja, *Ultimas acciones de la vida de santa Teresa*). Te słowa świętej Teresy z Awili, wypowiedziane zaraz przed śmiercią, są syntezą jej życia i stają się dla nas, przede wszystkim dla rodziny karmelitańskiej, dla jej rodaków i dla wszystkich Hiszpanów, cennym do zachowania i do pomnożenia dziedzictwem.

Drogi Bracie, wraz z moim serdecznym pozdrowieniem, mówią do wszystkich: „Czas iść, przemierzając drogi radości, modlitwy, braterstwa, czasu przeżywanego jako łaska! Przemierzajmy drogi życia trzymając za rękę przez świętą Teresę. Niech jej ślady prowadzą nas zawsze do Jezusa.

Proszę was o modlitwę za mnie, ponieważ jej potrzebuję. Niech Jezus was błogosławi, a Dziewica Maryja niech was strzeże!

Po bratersku,

**Franciszek**

*Tłumaczenie: o. Grzegorz A. Malec, o. Marek Kepiński*

## Uroczystość otwarcia Jubileuszu 500-lecia narodzin św. Teresy od Jezusa



Awila-Hispania, 15 października 2014  
(Communicaciones)

Wielka rzesza wiernych w Awili na uroczystej Eucharystii rozpoczynającej 500-lecie narodzin Świętej Teresy od Jezusa. Na centralnym placu miasta została odprawiona uroczysta Msza święta pod przewodnictwem abpa Riccardo Blazquez, przewodniczącego Episkopatu

tu Hiszpanii, koncelebrowana przez ponad dwudziestu biskupów, m. in. przez biskupa Awili Jesus Garcia Burillo oraz Generała Zakonu, o. Saverio Cannistra.

W celebracji uczestniczyli także czterej definitory generalni (o. Emilio Jose Martinez, o. Albert Wach, o. Robert Paul i o. John Grennan), Sekretarz Generalny Jubileuszu, o. Antonio Gonzalez, Prowincjałowie hiszpańscy, liczni karmelici bosci, wielu karmelitów świeckich i przedstawiciele różnych gałęzi Rodziny terezańskiej.

Na Eucharystii obecnych było ponad 7 tysięcy osób. Wzięli w niej udział liczni członkowie Rządu hiszpańskiego, władze wspólnoty autonomicznej Kastylia-Leon, miasta Awila i innych miejscowości terezańskich.

„Jej dzieła będące żywą księgą i reforma, którą rozpoczęła ona w klasztorze św. Józefa, parę metrów stąd, ubogaciły nowym stylem życie zakonne wewnątrz Kościoła. Pisma Świętej Teresy oraz jej córki i synowie są znakiem działania Ducha Świętego w Kościele i świecie”, tak rozpoczął homilię abp Riccardo Blazquez, który wyraził wielką nadzieję na możliwą wizytę Papieża Franciszka w Hiszpanii z okazji Jubileuszu Terezańskiego: „Teresa jest mistrzynią w sprowadzaniu papieży do Awili. Ufamy, że przyjedzie też Franciszek”. Przewodniczący Konferencji Episkopatu Hiszpanii sprecyzował następnie, że Teresa z wiarą przed Bogiem przeżywała wydarzenia historii, w pewnego rodzaju splocie faktów zewnętrznych i łask wewnętrznych; to, co działo się blisko czy daleko niej było przedmiotem dialogu z Bogiem na modlitwie i przeradzało się w apostolską troskę. „W tym dialogu pomiędzy historią i obecnością Boga w jej wnętrzu Teresa odkrywa swój charyzmat przyjmując misję fundatorki. Przenikanie się poziomów, pomiędzy tym, co przeżywa osobiście na modlitwie a tym, co dzieje się w historii stało się jej cechą charakterystyczną”.

Abp Riccardo Blazquez podkreślił, że w szkole Świętej Teresy zawsze jest coś do nauki, ponieważ jest ona jasną gwiazdą na firmamencie Kościoła i świata. „Gdy zbliżamy się do wielkich osób naszej historii, możemy odnieść wielką korzyść wtedy, gdy znajdujemy się na etapie poszukiwań czy też gdy pogrążeni jesteśmy w niepewności teraźniejszości”.

Kaznodzieja powiedział, że obchody Jubileuszu narodzin Świętej Teresy od Jezusa są cenną okazją do zastanowienia się nad podstawowymi wymiarami życia chrześcijańskiego i apostolskiego w Kościele oraz do zweryfikowania autentyczności egzystencji każdego z nas. Gdy osoba schodzi w głąb własnego życia, wtedy jej promieniowanie staje się głęboko chrześcijańskie i autentycznie uczłowieczające. Takim jest humanizm Teresy.

Przed zakończeniem Eucharystii pielgrzymi rozpoczynający „Drogę Światła” otrzymali od abpa Riccardo Blazquez, bpa Jose Garcia Burillo i O. Generała Zakonu specjalne błogosławieństwo. Po Mszy świętej statua Świętej Teresy została uroczystie odprowadzona z placu, gdzie była sprawowana Eucharystia do kościoła Ojców Karmelitów Bosych w procesji przez miasto pomiędzy wielkimi rzeszami wiernych.





## O. General przewodniczy uroczystym Nieszporom w Domu rodzinnym Świętej Teresy

Awila – Hiszpania, 15 października 2014 (*Communicationes*)

Po południu 14 października, w wigilię uroczystości Świętej Teresy od Jezusa, O. General naszego Zakonu przewodniczył pierwszym Nieszporom w Domu rodzinnym Świętej Teresy. W uroczystych Nieszporach uczestniczył także Biskup Awili Jesus Garcia Burillo wraz z całą Kapitułą katedralną. Celebracja rozpoczęła się procesją wejścia z licznymi karmelitami bosymi w białych płaszczach i członkami Kapituły katedralnej. Relikwia palca Świętej Teresy, którą zwykle przechowuje się w muzeum klasztorным, została umieszczona na ołtarzu głównym. Liturgię animował „Chór Gregorio”, który wykonał liczne utwory inspirowane dziełami terezańskimi.

Po Nieszporach O. General dokonał odsłonięcia tablicy w atrium kościoła upamiętniającej Pięćsetcie Narodzin Świętej Teresy od Jezusa. Na zakończenie tego aktu odbyła się procesja z figurą Świętej Teresy od Jezusa, znajdującej się w Kaplicy narodzenia. Procesja, która organizowana jest 14 października każdego roku, przeszła ulicami miasta do katedry.

Następnie O. General przewodniczył uroczystej Eucharystii. „Ponieważ chodzi tu o urodziny, należy wręczyć solenizantce, przede wszystkim od nas, którzy należymy do jej rodziny i jesteśmy jej przyjaciółmi, jakiś prezent. Ale prawdą jest też to, że ofiarowując jej nasze małe prezenty, jakie przygotowaliśmy na ten jubileuszowy rok, najlepszym prezentem jest właśnie ona, Teresa, prezentem danym nie tylko nam, którzy jesteśmy jej rodziną, ale też całemu światu”, powiedział w homilii O. General. Wskazał później na aspekty, które – według niego – wyróżniają osobowość i doświadczenie Świętej, i które czynią ją nieustannie aktualną. „Nie ma ani jednej strony w dziełach Teresy, by nie było jakiegoś odniesienia do Jezusa, i nie tyle do wiary w Niego, ile do doświadczenia Jego: patrzeć na Niego, myśleć o Nim, słuchać Jego słowa, karmić się Jego Ciałem, dotykać naszymi rękami Jego człowieczeństwa. Oczywiście, Jezus jest ten sam wczoraj, dzisiaj i zawsze, jak stwierdza list do Hebrajczyków, ale nie ulega wątpliwości, że Jezus dał siebie Teresie w nowej formie, dał jej nowe doświadczenie siebie, mogące udzielić dokładnej odpowiedzi na pytania i niepokoje jej duszy, jej ducha” – podkreślił O. Saverio Cannistra.



### Przesłanie O. Generala na Jubileusz 500-lecia

Awila, 14 października 2014  
Konwent „La Santa”

Do wszystkich członków Zakonu Karmelitów Bosych, braci, mnichów, świeckich i do całej rozległej rodziny terezańskiej sióstr i zakonników, kieruję moje pozdrowienie z naszego Domu-Matki, Domu Teresy: Pokój Chrystusa, Jezusa Teresy, niech będzie z wami wszystkimi!

Po ponad pięciu latach rzetelnego przygotowania osobistego i wspólnotowego dotarliśmy do tego dnia, 15 października 2014, uroczystości Świętej Teresy, tak bardzo upragnionego, w którym rozpoczynamy obchody pięćsetlecia jej narodzin. Serdeczne życzenia z okazji pięćsetnych urodzin, Święta Matko!

To pięćsetlecie narodzin Teresy jest cenną okazją, by nadal przemawiała ona do nas swoim świadectwem i swoją pasją. Teresa mówi o tym, co przeżyła, opowiada nam historię duszy, która – po wielu oporach – poddaje się ostatecznie miłości Boga i odkrywa w Nim swoją prawdę, dobroć i radykalne piękno. Teresa nie zatrzymała swojego doświadczenia tylko dla siebie jako zazdrośnie ukrywanego skarbu, ale nam go podarowała, byśmy także my mogli wejść w jej pełnię życia i szczęścia, czego bez niej byśmy nie poznali, pozostając więźniami świata.

Każdego dnia coraz bardziej dostrzegamy, że nasze istnienie redukowane jest do proporcji świata zdominowanego przez dynamiki potęgi ekonomicznej i technologicznej. Wydaje się

nam, że staliśmy się wszechmocni, podczas gdy w rzeczywistości tracimy powoli to, co jest największe w człowieku: jego zdolność miłowania tak, jak miłuje go Bóg. Teresa prowadzi nas z powrotem na ten szczyt bytu ludzkiego, punkt kontaktowy pomiędzy człowiekiem i Bogiem, który ma oblicze i imię Jezusa Chrystusa, ukrzyżowanym i zmartwychwstałym.

W centrum pięćsetlecia Teresy musi być to, co jest w centrum serca Teresy, a nie to, co jest w centrum naszych światowych planów, naszych inicjatyw. W centrum pięćsetlecia musi być to, co w przeciągu tych pięciuset lat się nie zestarzało, ani nie straciło na aktualności, czyli życie doświadczone i zranione przez Boga, życie, któremu powierzona została misja kluczowej wagi: przypominać Kościołowi i człowiekowi wszystkich czasów, że centrum człowieka jest Bóg, a centrum Boga jest człowiek.

Boję się nazywać tego wszystkiego „mystyką”, bo ta etykieta mogłaby uczynić z Teresy „zamknięty ogród” lub „zapieczętowane źródło”, do których dostęp mają jedynie nieliczni wybrani. Misja Teresy jest misją uniwersalną i nie jest niczym innym jak powtórным zaproponowaniem Ewangelii, radości Ewangelii, jej świeżości, jej wyzwalającej i ucłowieczającej siły.

Teresa dzieliła się z kimkolwiek, z każdą zagubioną w świecie osobą, której drogi nie zmierzają do żadnego celu, tym co odnalazła: mieszkaniem i drogą. Takie są właśnie tytuły jej głównych dzieł: droga i mieszkanie. Jeśli dobrze nad tym pomyślimy, to zobaczymy, że są to podstawowe wymiary, jakich życie potrzebuje do istnienia i zachowania człowieczeństwa. Czujemy, że dzisiaj te podstawowe wymiary są zagrożone przez sposób życia, jaki nas ogarnia i rozprasza.

Na tę drogę i do tego mieszkania, w którym Teresa żyła winno nas doprowadzić to pięćsetlecie. Jeśli nie potrafimy umieścić ich w centrum, to myślę, że Teresie nie będą się podobały obchody, jakie będziemy dla niej organizować, jakkolwiek by one były uroczyste, atrakcyjne czy wyrafinowane. Teresa to mniszka prosta i ubo-

ga, nie zapominajmy o tym! To mniszka w habitcie i w sandałach prawie zawsze zakurzonych, o twarzy naznaczonej zmęczeniem fizycznym, o sercu poruszonym przez cierpienia i troski o swoich braci i o swoje siostry. A jednak, pod tą powierzchnią utrudzenia i kruchości kryje się żelazna siła i determinacja. Jest to siła kogoś, kto nawet w całej złożoności sytuacji nie traci z oczu mety, do której zmierza jego droga.

Co zrobimy, by z powrotem umieścić w centrum drogę i mieszkanie Teresy? Ponowne odczytanie jej pism to na pewno pierwszy krok, bardzo ważny. Ale nie możemy na tym poprzestać. Musimy przejść do praktyki. Jesteśmy wezwani do rozpoznania w nas samych tego, co słowa Teresy opisują, do odnalezienia mojej drogi, mojego mieszkania. Obawiam się, że nie będzie można tego zrobić bez dokonywania wyborów. Nie wiem, czy trzeba byłoby wybrać trochę częstsze wygaszanie naszych telefonów komórkowych, naszych komputerów, naszych tabletów, czy też – co jest bardziej skomplikowane – może trzeba byłoby raczej nauczyć się inaczej z nich korzystać. O jednym jestem jednak przekonany, że nie przeżyjemy pięćsetlecia właściwie „robiąc” jedynie jakieś rzeczy, by uczcić pamięć Teresy, ale „czyniąc z nas samych” Teresę, jeśli mogę użyć tego nieco śmiałego wyrażenia.

Sądzę, że Teresa mówi nam to, co Paweł mówił do swoich uczniów w Koryncie: wy jesteście moim listem polecającym „napisanym nie atramentem, lecz Duchem Boga żywego; nie na kamiennych tablicach, lecz na żywych tablicach serc” (2 Kor 3, 2-3).

Na zakończenie, do czego prowadzi nas pięćsetlecie Teresy? Prowadzi nas do naszych serc, tam gdzie mieszka nasza prawda i prawda Boga żywego. Oby spotkały się one w imię i na śladach Teresy: to jedyna celebracja, która będzie mogła uweselić serce Matki i pozwoli jej poczuć płodność jej poszukiwania, jej walki, jej niestrudzonego pielgrzymowania. Dziękujemy Ci, Tereso, bo nie dla Ciebie, ale tak naprawdę dla nas wszystkich się narodziłaś!

Br. Saverio Cannistrà, ocd  
Przełożony Generalny



Tłumaczenie z włoskiego: o. Grzegorz A. Malec

## Rozpoczęła się „Droga Światła”

Awila – Hiszpania, 15 października 2014 (*Communicationes*) - Idea życia jako drogi, pielgrzymki, a także jako „misji”, jest głęboko związana z życiem i wspomnieniem Świętej Teresy od Jezusa. Jej „włóczęgowski” duch, przedsiębiorczy, twórczy i będący zawsze w poszukiwaniu wiary i prawdy, rozciągnął się na cały świat.

W prezentacji projektu „Droga Światła” O. Emilio Jose Martinez, Wikariusz Generalny Karmelitów Bosych, podkreślił, że ma to być przejawem wdzięczności i oddania czci temu szczególnemu aspektowi życia Świętej Teresy, a także sposobem rozpoczęcia, w formie symbolicznej, Jubileuszu. O. Emilio wskazał na to, że ta inicjatywa, w której zostanie przemierzonych 29 krajów całego świata, ma na celu zjednoczenie różnych ras i kultur; oprócz tego, że ukazuje uniwersalny duch Teresy, inicjatywa ta jest także zaproszeniem skierowanym do wszystkich na całym świecie, by zetknęli się z doświadczeniem Teresy.

Wikariusz Generalny szeroko zilustrował jak pielgrzymka „Droga Światła” wyruszy z Awili 15 października 2014 i przemierzy świat, odwiedzając miejsca terezańskie na pięciu kontynentach (Europa, Azja, Ameryka, Afryka i Oceania), by powrócić następnie do Awili 28 marca 2015. Od tej daty „Droga Światła” odwiedzi miejsca 17 historycznych fundacji terezańskich. O. Emilio Jose Martinez powiedział, że bardzo wymowny „znak-relikwia”, czyli kij używany przez Świętą Teresę w czasie jej podróży, będzie towarzyszył pielgrzymom podczas całej trasy. „Inicjatywa ma za cel zaproszenie wszystkich do pielgrzymowania z Teresą. Dlatego wybraliśmy tę relikwię, którą Wspólnota Braci z Awili oddała nam do dyspozycji i która pozwoli Świętej Teresie być symbolicznie obecną na pięciu kontynentach”, podkreślił Wikariusz Generalny.

Oto kraje, które odwiedzi „Droga Światła” według kontynentów:

**Ameryka:** USA, Meksyk, Brazylia, Kolumbia, Chile, Argentyna, Ekwador, Urugwaj i Paragwaj.

**Azja:** Indie, Korea Południowa, Tajwan, Izrael, Liban.

**Oceania:** Australia, Indonezja, Samoa i Nowa Zelandia.

**Afryka:** Wybrzeże Kości Słoniowej, Togo, Burkina Faso, Kenia, Madagaskar, Tanzania.

**Europa:** Hiszpania, Portugalia, Włochy, Chorwacja, Francja, Republika Czeska.



---

## Międzynarodowy Kongres Terezański w Salamance

Od 22 do 24 października br. na Papieskim Uniwersytecie w Salamance odbywał się Międzynarodowy Kongres Terezański, którego hasło przewodnie brzmiało: „Historia, literatura i myśl”. Był on jednym z większych wydarzeń, wpisujących się w obchody Jubileuszu 500-lecia Urodzin św. Teresy z Awili. W kongresie wzięło udział 180 osób z wielu krajów świata. Jego celem było ukazanie



związku pomiędzy mistyką, nauką, kulturą i działalnością ekklezjalną. Poszczególne wystąpienia poświęcone były czasom św. Teresy, jej zdolnościom literackim i jej doświadczeniom mistycznemu.

Wykładowcy podejmowali różne tematy: mistyka jako most i droga dialogu ze światem niewierzącym, wszechświat pragnień u Teresy od Jezusa, jej harmonia ze św. Pawłem, obecność pism Janowych w „Zamku wewnętrznym”, rola doświadczenia i zdolność jego zrozumienia i wyrażenia, zdolność Teresy do obmyślenia i otwierania nowych dróg.

Relacja końcowa została przedstawiona przez O. Emilio Martinez, Wikariusza Generalnego OCD, który rozwinął temat duchowego znaczenia Pięćsetlecia, wydarzenia, które nie może być tylko nostalgicznym wspomnieniem, ale ma być silnym impulsem do odczytywania i lepszego rozumienia Świętej Teresy od Jezusa po to, by coraz lepiej towarzyszyć tym, którzy noszą w sobie pragnienie szukania Boga.

[OGAM]



## **Łódź - Obchody 45. rocznicy śmierci Sługi Bożego o. Anzelma Gądka OCD**



W dniu 15 października cały Kościół czci św. Teresę od Jezusa, doktora Kościoła i wielką reformatorkę zakonu karmelitańskiego, której 500. rocznicę urodzin będziemy obchodzić w 2015 roku.

Wspólnoty karmelitańskie w archidiecezji łódzkiej, w tym dniu wspominają również rocznicę śmierci, czyli „narodziny dla nieba”, Sługi Bożego o. Anzelma Gądka (+1969), duchowego syna tejże św. Teresy Wielkiej. Sługa Boży przez swoje życie modlitwy, działalność i zdobyte cnoty, również wpisał się chlubnie w historię Karmelu i Kościoła XX w.

W tym roku, 45. rocznicę śmierci Sługi Bożego, w łódzkim kościele karmelitów bosych przy ul. Liściastej świętowano pod przewodnictwem Jego Ekscelencji księdza arcybiskupa seniora Władysława Ziółka, w niedzielę 12 października. Przed rozpoczęciem liturgii, ks. Arcybiskup wraz z kapłanami koncelebrującymi, w procesji wejścia zatrzymał się wraz z asystą w przedsionku kościoła, gdzie znajduje się grób o. Anzelma Gądka OCD i tam wypowiedział modlitwę o beatyfikację Sługi Bożego.

Msza św. w intencji o łaskę beatyfikacji Sługi Bożego o. Anzelma Gądka i błogosławieństwo Boże w pracach na rzymskim etapie procesu beatyfikacyjnego, zgromadziła wielu kapłanów z archidiecezji łódzkiej i z dekanatu Łódź-Radogoszcz, wiernych świeckich, członków rodziny Sługi Bożego, przybyłych z Niegowicy i z Bełchatowa, oraz sióstr karmelitanek Dzieciątka Jezus z wielu wspólnot w Polsce.

W homilii J.E. ksiądz arcybiskup Władysław Ziółek, nawiązując do ewangelicznej przypowieści o zaproszonych na ucztę, powiedział: „Na zaproszenie do udziału w królewskiej uczcie starał się od najmłodszych lat odpowiadać Sługa Boży o. Anzelem Gądek, którego 45 rocznicę wejścia na wieczną ucztę w niebie, dzisiaj obchodzimy. Już w 11 roku życia, rozpoczynając naukę w gimnazjum wadowickim, mieszkając w konwiktzie prowadzonym przez karmelitów bosych, spotkał się z późniejszym świętym, o. Rafałem Kalinowskim. Od niego z pewnością niejedną raz usłyszał wezwanie „Bądź świętym!”. On też stał się dla niego pierwszym przewodnikiem na

drodze do świętości. Jasno sprecyzował to sam, kiedy został nowicjuszem. Celem jego życia stało się dążenie do świętości przez naśladowanie Jezusa, Maryi, św. Józefa i św. Teresy.”

Sługa Boży w swoim pracowitym życiu – kontynuował Ksiądz Arcybiskup – „rozrzutnie tracił dla Boga swoje siły i zdrowie, łącząc kontemplację z działaniem” i bardzo wiele w swoim życiu dokonał. Ojciec Anzelem przez miłość doszedł na tej ziemi do modlitwy kontemplacyjnej, ale rozumiał, że „dopiero w niebie można kochać Boga bez przeszkód i z Nim się zjednoczyć.”

Na koniec Ksiądz Arcybiskup przypomniał wiernym zachętę św. Jana Pawła II, że świętość, tak jak ewangeliczna uczta, jest dostępna dla wszystkich: „Przyjdzie na ucztę, to znaczy także ‘Świętymi bądźcie’, bo świętość jest możliwa, bo świętość, to dla chrześcijanina rzecz normalna. ‘Wszystko mogę w tym, który mnie umacnia’, jak powiedział nam w drugim czytaniu św. Paweł.

Swoją homilię Ksiądz Arcybiskup zakończył stwierdzeniem, że zarówno w św. Janie Pawle II, jak i w Słudze Bożym o. Anzelmie „mamy patronów i przewodników w naszej drodze do świętości. Niech się nami opiekują, niech nas prowadzą, przypominając o tym co w życiu jest najważniejsze i najpiękniejsze, niech się za nami wstawiają u Boga, abyśmy mogli osiągnąć cel naszej wiary: zbawienie dusz.”

Na zakończenie liturgii głos zabrała M. Błażeja Stefańska, przełożona generalna Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus, założonego przez Sługę Bożego o. Anzelma, i podziękowała Księdzu Arcybiskupowi za jego ofiarną i radosną posługę Kościołowi łódzkiemu, za przewodniczenie modlitwie o beatyfikację, a w przeszłości także za przeprowadzony w latach 2002-2008 proces beatyfikacyjny sł. B. o. Anzelma w archidiecezji łódzkiej. [s. Konrada Dubel]





## Warszawa – O. Prowincjał inauguruje Rok Jubileuszowy narodzin Św. Teresy

Wspólnota warszawskich karmelitów bosych rozpoczęła w środę 15 października obchody Jubileuszu 500-lecia urodzin świętej Teresy od Jezusa. W liturgiczną uroczystość św. Teresy, po odprawieniu uroczystych Nieszporów śpiewanych, w kaplicy św. Józefa na Raławickiej, uroczystej mszy św. wieczornej przewodniczył i homilię wygłosił prowincjał Warszawskiej Prowincji karmelitów bosych o. Łukasz Kansy.

O. Prowincjał w swojej homilii przybliżył licznie zgromadzonym na Eucharystii wiernym, sylwetkę św. Teresy od Jezusa, podkreślając jej osobistą, głęboką relację z Jezusem - Bogiem który stał się człowiekiem. Kaznodzieja na kanwie strof poezji świętej Teresy „W Bożych rękach”, analizował sposób w którym Święta całkowicie powierza się Jezusowi, mówiąc: „dla Ciebie, Panie się narodziłam”, i pyta swego Mistrza: „Co chcesz, abym czyniła?”.

Dzięki temu całkowitemu zawierzeniu Jezusowi św. Teresa mogła dokonywać wielkich rzeczy, gdyż była gotowa na wszystko, i dlatego także dzisiaj my wszyscy możemy się uczyć od niej, jak być blisko Jezusa - mówił O. Prowincjał. Na zakończenie uroczystości zachęcił zgromadzonych do poznawania postaci Świętej Naszej Matki oraz do włączania się w inicjatywy, które zostaną podjęte w ciągu Roku Jubileuszowego w naszej warszawskiej Kaplicy.

[OGAM]

## „Solo Dios basta” – Rozpoczęcie Terecjańskiego Roku Jubileuszowego w Mińsku na Białorusi

15 października w dzień, w którym we wspólnotach karmelitańskich obchodzi się uroczystość św. Teresy od Jezusa, karmelici bosi z Mińska uroczystie rozpoczęli rok jubileuszowy 500-lecia narodzenia św. Teresy z Avila. Uroczystej Mszy św. przewodniczył pomocniczy biskup Archidiecezji Minsko-Mohylewskiej Jurij Kosobucki. Hierarcha w homilii przypomniał postać św. Teresy od Jezusa. Zwrócił uwagę, że świętość, o której mówi św. Teresa, jest dla każdego człowieka, i każdy człowiek jest do niej powołany. Jednak do tej świętości prowadzi wiele dróg. Jedną z tych dróg pokazuje nam św. Wielka Teresa. Choć droga, którą ona proponuje nie jest łatwa, to jednak wciąż nowi ludzie zarażają się jej świętością i podejmują te drogi.

Biskup powiedział, że ta święta, często nazywana jest Wielką Teresą. Czemu? Przecież była karmelitanką bosą, w brązowym habicie, skromna, cicha, w sandałach na bosych nogach. Czy o takim człowieku mówi się Wielki? Teresa została nazwana wielką, ze względu na dziedzictwo, które nam pozostawiła. Pokazała nam jak modlić się (nazywana jest nauczycielem modlitwy), pozostawiła po sobie wiele dzieł napisanych, które są podręcznikami dla tych kto rozpoczyna modlitwę myślą.

Czy Teresa z Avila jest dziś popularna? Zdziwić mógłby się ten, który twierdzi że nie, że jest za

trudna, by być popularną. Coraz więcej ludzi sięga dzisiaj po jej dzieła, by wraz z nią rozpocząć modlitwę, dzięki której zbliżymy się do Pana. Teresa jest popularną ponieważ proponuje wciąż na nowo życie Ewangelią, która jest aktualna i wciąż świeża. Warto więc sięgać do jej dziedzictwa i przyjąć propozycje jej drogi do świętości. Na tej drodze, zawsze z nami jest Chrystus, który jest Umiłowanym. Wiedziała o tym Teresa, stąd też jej pewność, że droga którą ona proponuje prowadzi do świętości.



Po Mszy świętej, o. Siargiej Tryścień, wraz z młodzieżą przedstawił zebranym spektakl słowno-muzyczny. W atmosferze półmroku, zebrani przeniesieni zostali do Hiszpanii, do tych miejsc, w których Teresa narodziła się, spędziła swoją młodość, odkrywała powołanie do zakonu.



W końcu zebrani słuchacze usłyszeli, jak Bóg sprawił, że została zakonnicą, i życie to całkowicie zmieniło ją. Przeżyła całkowite nawrócenie, tak, że w każdym widziała tylko Boga. Bóg sam wystarczy – jak sama powiedziała. „Solo Dios basta” – Bóg, który nas tak bardzo miłuje jest dla niej Wszystkim, a Kościół jest jej Matką.

Ostatnim punktem świętowania tego dnia był wykład o. Arkadiusza Kulachy, traktujący o wielkiej Teresie.

Wszystkie te wydarzenia dały jedynie początek wiele inicjatywom, które realizowane będą podczas całego roku jubileuszowego. Na zakończe-

nie tego dnia Bp Jurij Kosobucki udzielił wszystkim pasterskiego błogosławieństwa, życząc każdemu dobrej nocy.

Jedną z inicjatyw wspólnoty karmelitów bosych oraz świeckiego zakonu karmelitów bosych w Mińsku jest nauka modlitwy myślniej oparta na dorobku św. Teresy od Jezusa. Praktyka modlitwy myślniej, ma miejsce w każdy czwartek, o godz. 18.00 w Kaplicy Matki Bożej Szkaplerznej w Mińsku.

o. Piotr Frosztega

---

## Symposium o św. Teresie od Jezusa u Karmelitów Bosych w Poznaniu

W ramach obchodów Jubileuszu 500- lecia narodzin św. Teresy od Jezusa Warszawska Prowincja Karmelitów Bosych już po raz kolejny w dniach 16 – 18 października 2014 roku zorganizowała sympozjum poświęcone osobie świętej i jej doktrynie duchowej. Tym razem sympozjum zatytułowane „św. Teresa od Jezusa – mistrzyni korespondencji”, było poświęcone korespondencji świętej. Pierwszego dnia refleksja dotyczyła zagadnienia komunikacji dziś i w XVI wieku. Następne dwa kolejne dni były okazją do zgłębiania przewodnich tematów listów św. Teresy: wierności w przyjaźni i troski o rodzinę. Konferencje i wystąpienia były ubogacane śpiewem pieśni hiszpańskich. Każdy dzień spotkań zakończył się dyskusją z prelegentami.



Trzy dni spotkań połączone w konferencjami zaproszonych specjalistów: ks. prof. Andrzeja Draguły, s. Lidii Wrony CM, Marcina Gajdy, prof. Andrzeja Urbaniaka, a także o. Julio Almansa OCD, o. Wojciecha Ciaka OCD i o. Krzysztofa Pawłowskiego OCD pozwoliły liczным uczestnikom sympozjum zapoznać się z przedstawionymi tematami w oparciu o liczną korespondencję świętej, a także kształtować dzisiaj swoją zdolność do komunikowania się z innymi w duchu chrześcijańskim. Wygłoszone konferencje będą opublikowane w ramach serii wydawniczej *Biblioteki Zeszytów Karmelitańskich* wydawnictwa Flos Carmeli.

o. Jakub Kamiński

---

## Biskup z dalekiej północy w Poznaniu

Wspólnota Karmelu św. Józefa w Poznaniu 26 września 2014 r. miała przyjemność gościć ks. bp Berislava Grgić, ordynariusza diecezji Tromsø, gdzie znajduje się klasztor naszych sióstr mniszek. Ksiądz biskup, narodowości chorwackiej, podczas wspólnie spożywanego obiadu przedstawiał realia posługi w północnej Norwegii, ukazywał także sytuację polonii zamieszkującej tamte tereny. Następnie podczas rekreacji miało miejsce spotkanie braterskie i rozmowy dotyczące obecnej sytuacji w Kościele, a także sytuacji związanej z objawieniami w Medjugorje. Następnie w godzinach popołudniowych gość udał się do domu prowincjalnego Księży Misjonarzy św. Rodziny.

o. Jakub Kamiński





Od 2012 roku bracia klerycy Naszej Prowincji uczęszczają na wykłady do Wyższego Seminarium Duchownego Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej. Już po raz trzeci z udziałem naszych braci, dnia 22 października został zainaugurowany nowy rok akademicki 2014 - 2015. Uroczystej mszy świętej przewodniczył ks. Ryszard Głowacki, przełożony generalny Towarzystwa Chrystusowego, słowo Boże wygłosił o. Łukasz Kansy, prowincjał Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych.

Ojciec Łukasz, w kontekście wspomnienia liturgicznego św. Jana Pawła II, papieża poruszył w homilii zagadnienie świętości. Podkreślił, że dążenie do świętości polega na wypełnianiu woli Pana, do której przynależą obowiązki dnia codziennego.

Po mszy świętej w auli odbyła się uroczysta inauguracja roku akademickiego prowadzona przez rektora Seminarium ks. dr. Andrzeja Łysego. Wykład inauguracyjny zatytułowany *Seminarium - szkołą formacji sumienia* wygłosił ks. prof. dr hab. Paweł Bortkiewicz. Ojciec Prowincjał podczas przemówienia zwrócił uwagę na trzy cnoty, których wymagała św. Teresa od Jezusa od spowiedników: pobożności, doświadczenia i wiedzy. Przy czym najbardziej ceniła tą trzecią. Kolejny rok studiów jest dla naszych braci okazją do sprostania wymaganiom stawianych przez Naszą Matkę i wspólnotę Kościoła.

o. Jakub Kamiński



## Z Kroniki Braci klasztoru we Wrocławiu



Na początku potrzeba podać datę, która otworzyła, rzeczywiście, nowy początek naszego wrocławskiego domu. 22 czerwca 2014 roku o. Krzysztof Wesołowski objął kanonicznie urząd przeora wrocławskiego klasztoru i urząd proboszcza parafii Opieki św. Józefa.

Objęcie urzędu proboszcza dokonało się w obecności ks. dziekana Dekanatu Wrocław-Katedra ks. Czesława Przyrody. Natomiast przed obiadem o. Franciszek Hanzel, senior naszej wspólnoty, odczytał dekrety nominacyjne na urząd przeora klasztoru i pierwszego radnego konwentu, którym pozostał o. Mirosław Salamoński. Taki był początek.

Najbardziej eksponowanym przez nas wydarzeniem miesiąca lipca była Nowenna przed Uroczystością Matki Bożej Szkaplerznej i sam Odpust szkaplerzny. Nowennę w tym roku głosił nowy przeor i proboszcz, o. Krzysztof Wesołowski. Był to czas, w którym mogliśmy jeszcze bar-

dziej poznać i zbliżyć się do Maryi, naszej Matki i Siostry. Po każdej wieczornej Mszy św. odprawialiśmy nabożeństwo, w którym odczytywaliśmy liczne prośby i podziękowania złożone przez Wiernych, którzy uczestniczyli w Nowennie.

Już tradycyjnie w miesiącu sierpniu zainteresowanie wszystkich skupiało się wokół Pieszej Wrocławskiej Pielgrzymki na Jasną Górę. Mamy przecież swoją grupę, tzw. osiemnastkę karmelitańską.

Jej przewodnikiem jest jej twórca o. Krzysztof Piskorz. Pielgrzymi wyszli spod katedry wrocławskiej 2 sierpnia, a zakończyli ją 10 sierpnia. Temu pielgrzymowaniu towarzyszyła codzienna modlitwa Pielgrzymów duchowych, którzy każdego dnia gromadzili się o godz. 20<sup>20</sup> w naszej karmelitańskiej świątyni, aby łączyć się z tymi, którzy pielgrzymują w „realu”. Ich przewodnikiem był, niezmiennie, o. Mirosław Salamoński.

We wrześniu, w niedzielę 7 września, na Mszy św. o godz. 11<sup>30</sup> rozpoczęliśmy Nowy Rok Szkolny. Maluchy przyniosły swoje tornistry i książki, aby je poświęcić. Mszy św. przewodniczył proboszcz, o. Krzysztof Wesołowski.



W sobotę 20 września na Mszy św. o godz. 11<sup>30</sup> wspominaliśmy postać Sługi Bożego o. Hieronima Gracjana od Matki Bożej, karmelity bosego, współreformatora naszej Karmelitańskiej Rodziny Zakonnej i wielkiego przyjaciela Naszej Świętej Matki Teresy od Jezusa, którego 400-lecie śmierci obchodzimy w tym roku. W czasie Mszy św. modliliśmy się o łaskę jego rychłej beatyfikacji.

W październiku wszyscy zwracaliśmy naszą uwagę na rozpoczynający się Rok Jubileuszowy urodzin Naszej Świętej Matki Teresy od Jezusa. 11 października grupa naszych Wiernych wzięła udział w uroczystości w krakowskich Łagiewnikach. Natomiast w samą uroczystość św. Teresy od Jezusa otworzyliśmy ten rok w naszej karmelitańskiej parafii. Mszy św. o godz. 18<sup>00</sup> przewodniczył proboszcz, o. Krzysztof Wesołowski. Inauguracja Jubileuszu przedłużyła się o czytanie tekstów św. Teresy oraz projekcję serialu o św. Teresie, który można było obejrzeć w sali w klasztorze.

Jeśli chodzi o klasztor, trzeba zaznaczyć, że udało nam się spotkać, aby dokonać pierwszych decyzji. Wybraliśmy drugiego radnego klaszto-

ru, którym został o. Janusz Murzynowski, ekonom domu o. Grzegorza Malca, i innych pomniejszych: sekretarz kapituły, o. Marek Kłaput, kronikarz, o. Krzysztof Wesołowski. Zdecydowaliśmy też o zmianie instalacji ciepłej wody w klasztorze. Ekonom, o. Grzegorz, przedstawił projekt i kosztorys wykonawczy. I słowo stało się ciałem. Możemy już spokojnie się myć i kąpać, nie czekając aż łaskawca, Współbrat, pozwoli na dostęp do ciepłej wody. Zostały odświeżone pokoje gościnne, sala rekreacyjna, salki duszpasterskie oraz kancelaria parafialna. Czekamy w najbliższym czasie na wymianę ostatniej transzy okien w klasztorze. Wszystkich pozdrawiamy i życzymy podobnych sukcesów.

Wrocławscy Bracia



---

## Trzeci rok Sopockiego „Carmelitanum”



W tym roku sopockie „Carmelitanum” rozpoczęło drugi rok regularnej działalności (a licząc eksperymentalny, to już trzeci). W ubiegłym roku zapisanych było 39 słuchaczy, obecnie doszło 23. Ilu wytrwa - zobaczymy!

Spotykamy się w sali gościnnej użyczonej przez szkołę podstawową „Lokomotywa”. W tym roku do naszego zespołu dołączył ks. dr hab. Marek Tatar, profesor UKSW w Warszawie, podejmując wykłady z duchowości męczenników.

Szczegóły naszych działań są widoczne na stronie internetowej:

[carmelitanum.sopot.karmelicibosi.pl](http://carmelitanum.sopot.karmelicibosi.pl)

o. Bertold Dąbkowski

---

## O. Michał Swarzyński celebryje Msze św. w Kolegium Rzymskim OCD

Dnia 18 października, w święto św. Łukasza, ewangelisty, o. Michał Swarzyński odprawił swoją pierwszą Msze św. dla Międzynarodowego Kolegium Teologicznego św. Jana od Krzyża, dla wspólnoty, w której to – jako student teologii – przebywał przez 3 lata, od 2009 do 2012 roku.

Podczas kazania o. Michał, poza podzieleniem się ze wspólnotą swoimi osobistymi wspomnieniami obejmującymi lata rzymskie, ukazał sylwetkę kapłana jako osobę zakochaną w Jezusie, która jest gotowa poświęcić wiele, włączenie z całym swym życiem, dla służby Kościołowi i Braciom.





Po celebracji eucharystycznej zostało zrobione zdjęcie pamiątkowe z wszystkimi wychowawcami Kolegium oraz z kapłanami-gośćmi, przebywającymi tymczasowo we wspólnocie wychowawczej. Następnie, w refektarzu Kolegium, miało miejsce śniadanie z celebransem, które to stało się dla wielu kleryków okazją do lepszego poznania naszego drogiego o. Michała.

o. Rafał Kulpa

---

## Rodzina Martin w San Pancrazio

Z okazji Synodu Biskupów o rodzinie, na zaproszenie Papieża Franciszka, przebywały w Rzymie Relikwie św. Teresy od Dzieciątka Jezus i jej błogosławionych Rodziców Zeli i Ludwika Martin.

Nasza rzymska parafia św. Pankracego miała okazję w nocy z 9 na 10 października gościć Rodzinę Martin w swojej parafialnej Bazylice.

Mszy na rozpoczęcie przewodniczył o. Gustavo z Kolegium Misyjnego, Pasterkę celebrował o. Albert Wach, definitor generalny, zaś Mszę pożegnalną nasz o. Przełożony Arkadiusz Stawski.

Całonocna modlitwa przy relikwiach zgromadziła licznych wiernych nie tylko z parafii, ale także z całego Dekanatu, w tym prawie całą Rodzinę Karmelitańską obecną w Rzymie.



o. Ernest Zielonka

---

## Wizyta o. Ernesta Zielonki w Iraku



W dniach od 17 do 23 października, na zaproszenie Ambasadora Iraku przy Stolicy Apostolskiej, udałem się z wizyta do miasta Najaf, na trzeci światowy Festiwal al Ghadir. W pierwszym dniu spotkania, wobec kilkutysięcznego tłumu wyznawców islamu miałem okazję mówić o historii naszego Zakonu w Persji. Spotkanie było bezpośrednio transmitowane przez ponad 40 sieci telewizyjnych arabskich.

A trzecim dniu spotkania, wraz z innymi uczestnikami, odwiedziliśmy obóz dla uchodźców (około 60.000 osób) prowadzony przez meczet Imana Ali (kuzyna Mahometa i Pierwszego Kalifa Islamu). Było to okazja do spotkania z rodzinami chrześcijańskimi, którym pomaga Ajatollah Al Sistani.

W ostatnim dniu drogą lotniczą udaliśmy się do Erbilu (Kurdystan Irakerski) aby spotkać się z prawie 70.000 grupa uchodźców chrześcijańskich i ich pasterzami zarówno z Kościoła Katolickiego jak i Prawosławnego.

Wszyscy proszą nas przede wszystkim o pamięć w modlitwie aby mogli przetrwać ten niezwykle trudny dla nich okres.

o. Ernest Zielonka

---

## Wspólnota klasztoru Św. Pankracego w Rzymie

Na początku naszego wzajemnego dzielenia się wiadomościami z życia i działalności poszczególnych domów w ramach Prowincji wypada przedstawić w ogólności wspólnotę rzymską św. Pankracego.

W obecnym trzyleciu konwent składa się z 6 współbraci, którymi są ojcowie: Michał Swarzyński, Jarosław Górka, Jacek Olszewski, Waldemar Barwiński, Arkadiusz Stawski i Ernest Zielonka. Przez okres 3 miesięcy przebywa także

z nami o. Roman Hernoga, który wykorzystując czas odnowy i odpoczynku uczestniczy w kursie formacyjnym do życia konsekrowanego na naszym Papieskim Wydziale Teologicznym. Ponadto w okresie roku akademickiego mieszka z nami ks. John Berinyuy Tata, Kameruńczyk, piszący doktorat z antropologii chrześcijańskiej na Teresianum i co należy przyznać włączający się aktywnie w nasze życie wspólnotowe.

Najmłodszy nasz współbrat o. Michał, neoprezbiter, po ukończeniu w czerwcu kursu dla formatorów na Claretianum, w obecnym roku aka-



demickim podjął się studiów licencjackich z teologii duchowości z profilem formacyjnym na Uniwersytecie Gregoriańskim. W wolnym od studium czasie zajmuje się parafialnym domkiem dla gości, o którym szerzej będzie mowa w dalszej części.

O. Jarosław, od 5 lat sprawujący funkcję wikarego parafii, jest m. in. odpowiedzialnym za ministrantów, katechezę dzieci przygotowującą do I komunii i bierzmowania oraz asystentem Oratorium, a jako kronikarz stara się uchwycić i ocalić od zapomnienia najważniejsze wydarzenia, które mają miejsce w naszej wspólnocie. Także on wykorzystuje bliskość Teresianum i jako wolny słuchacz uczestniczy w wybranych przez siebie zajęciach z antropologii chrześcijańskiej.

O. Jacek powrócił po kilkuletniej przerwie do tej wspólnoty parafialnej, którą zna dobrze, bo pełnił w niej funkcję wikariusza, a obecnie udziela się tu prowadząc katechezę przygotowującą do bierzmowania osoby dorosłe. Z nowym rokiem akademickim nasz współbrat podjął studia licencjackie w Papieskim Instytucie Jana Pawła II dla Studiów nad Małżeństwem i Rodziną - Instytut ten został powołany do życia przez Jana Pawła II w 1981 na mocy konstytucji apostolskiej *Magnum Matrimonii Sacramentum* i jest częścią Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego.

O. Waldemar jest II radnym wspólnoty, wikarym parafii, ekonomem domu, odpowiedzialnym za szafarzy komunii św., asystentem grupy odnowy charyzmatycznej Gesù Risorto, animatorem grupy modlitwy karmelitańskiej, asystentem grupy modlitewnej San Padre Pio, asystentem grupy Dame di San Vincenzo oraz spowied-

nikiem Sióstr Służebnic Miłości św. Marii Crocifissy di Rosa. Ponadto jest wspólnotowym fryzjerem i dba o nasz ogród.

O. Arkadiusz, przełożony wspólnoty, jest doktorem w naszym Papieskim Instytucie Duchowości; ponadto jest ekonomem mszalnym, animatorem grupy osób w podeszłym wieku oraz spowiednikiem wspólnot zakonnych: Sióstr Św. Józefa z Chambéry i Służebnic Miłości św. Marii Crocifissy di Rosa.

Naszym „seniorem”, I radnym konwentu i proboszczem jest o. Ernest, który z racji urzędu jest odpowiedzialny za administrowanie wielkim kompleksem przestrzenno-architektonicznym (Bazylika i pomieszczenia parafialne, boisko do piłki nożnej, lodowisko, korty tenisowe, domek gościnny, sala teatralna, itd.) oraz za całokształt duszpasterstwa parafialnego; w sposób szczególny także czuwa nad Caritas, katechezą przedchrzcielną i przedmażeńską, animuje grupę młodych rodzin „Giovani famiglie in cammino” oraz posługuje w szkole katolickiej Divino Amore. Jego hobby to gotowanie i należy stwierdzić, że prawdziwie to kucharz I klasy, tak więc niestraszna nam nieobecność kucharki, bo wówczas możemy liczyć już nie tylko na jakieś wykwintności włoskie, ale na przegląd dań od kuchni polskiej aż po orientalną.

Wszyscy jesteśmy kapłanami, tak więc celebруем nabożeństwa i adoracje oraz sprawujemy posługi sakramentalne w parafii i poza nią, choć w różnym stopniu zaangażowania: posługujemy wszystkim, a zwłaszcza chorym i starszym, ubogim i potrzebującym, sporadycznie po sąsiedzku w domu opieki prowadzonym przez Zgromadzenie Córek Matki Bożej Opatrzności św. Luigi Guanella, które zajmuje większą część dawnego klasztoru. Od czasu do czasu głosimy konferencje, dni skupienia, rekolekcje, nowenny oraz pomagamy w innych parafiach.

Codziennie w naszej parafii sprawujemy 3 msze św.: o godz. 7.30 (konwentalna w kaplicy klasztornej w okresie roku akademickiego tj. październik-czerwiec), 9.00 i 18.00 (w czasie wakacyjnym 19.00), a w niedziele i uroczystości 5: o godz. 8.30, 10.30 (dla dzieci z katechezy), 12.00, 17.30 (poza okresem wakacyjnym) i 19.00. Ponadto codziennie odprawiamy msze u Sióstr Augustianek Bożej Miłości: w dni powszednie jest to o godz. 6.45, a w niedziele i w uroczystości o 11.00.

Nasz pobyt w Wiecznym Mieście, także z powodu bliskości Stolicy Apostolskiej, jest bardzo specyficzny, gdyż jest to miejsce pielgrzymkowe i atrakcja turystyczna najwyższej klasy światowej. Mając kilka cel wolnych jesteśmy otwarci na przyjmowanie zakonników i kapłanów jako

gości, którzy studiują na różnych uczelniach Rzymu lub też przybywają tu na krótki okres czasu ewentualnie w okresie wakacyjnym na letnie kursy języka włoskiego. Należy stwierdzić, że dobrze wpisują się w życie naszej wspólnoty i choć z jednej strony mogą przyczyniać się do odczucia, że tracimy trochę z naszej prywatności, to z drugiej strony są też ubogaceniem naszego życia, poprzez otwarcie się na osoby z różnych krajów oraz różnych języków i kultur.

Wszyscy inni goście bez ograniczeń stanowych i wiekowych mogą zatrzymać się w domku należącym do parafii. Domek ma 4 pokoje (2 pokoje

dwuosobowe oraz po jednym trzy- i czteroosobowym) z łazienkami, ogrzewaniem i klimatyzacją oraz aneksem kuchennym, a więc można w swoim zakresie przygotowywać posiłki, co jest o wiele ekonomiczniejsze niż stołowanie się na zewnątrz lub w restauracji. Również ci goście różnych narodowości, indywidualni lub zorganizowani w grupy, w wieloraki sposób wchodzą w relacje z naszą wspólnotą. Ten aspekt gościnności w sposób szczególny pozwala nam się czuć obecnymi w sercu Kościoła Powszechnego.

o. Arkadiusz Stawski

---

## Głos z dalekiej Syberii



W połowie września wyjechał z Usola o. Mirosław Salamoński, który był u nas w ramach swoich wakacji. Każde odwiedziny naszych Braci to dla nas święto i konkretny kontakt z Prowincją. O. Mirosław przez czas swojego pobytu w Usolu wnosił atmosferę pokoju i radości. Jesteśmy mu wdzięczni za jego obecność, za wspólną modlitwę i za jego pomoc w różnych pracach gospodarczych.

Do Usola zawitała już zima, dla otaczającej nas rzeczywistości to bardzo dobry czas, wszystko zostało pokryte białym, czystym śniegiem. Dla nas to czas zmartwień, skąd wziąć środki na ogrzewanie. Okres grzewczy trwa u nas od połowy września do połowy

maja. Zimy bywają tutaj bardzo srogie i mrozy siarczyste. Dlatego o. Mirosław Zięba, zbiera ofiary w Polsce na ten cel.

15 października była uroczysta msza św. i wprowadzenie naszych parafian w obchody Jubileuszu 500 - lecia urodzin Naszej Matki Teresy od Jezusa. Centralne uroczystości planujemy wraz z naszymi siostrami w marcu przyszłego roku.

Na początku listopada oczekujemy przyjazdu o. Romana Nowaka, który będzie konwentualnym w naszym domu.

13 listopada mamy dekanalny dzień skupienia w Bracku (od Usola 550 km na zachód). O. Paweł Baziński (ojciec duchowny dekanatu), wygłosi konferencję związaną z obchodami Jubileuszu Świętej Naszej Matki Teresy od Jezusa.

Co do naszych planów budowlano – remontowych to:

W tym roku, latem planowaliśmy zagospodarować i urządzić ogród zakonny, niestety nie otrzymaliśmy pomocy finansowej. Pilniejszą jednak sprawą byłaby zmiana dachu (mamy jeszcze eternit) i uszczelnienie strychu. Tracimy przez to bardzo dużo ciepła. Również nie mamy na to pieniędzy.

Na początku tego roku przygotowaliśmy projekty z prośbą o pomoc w finansowaniu przebudowy naszej kaplicy parafialnej i budowy domu parafialnego. Organizacje do których się zwracaliśmy również odpowiedziały negatywnie. W przyszłym roku będziemy próbować znowu.

Przesyłamy braterskie pozdrowienia wszystkim wspólnotom naszej Warszawskiej Prowincji. Prosimy o wsparcie modlitwne naszej misji w Usolu.

Z modlitwą o. Paweł Apostoł OCD

Usole Syberyjskie, 25 październik 2014 r.



**GNIEZNO – Klasztor Św. Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa**

Szczególną radością ostatnich tygodni dla wspólnoty gnieźnieńskiej jest aspirant Agnieszki. Do klauzury weszła razem z Maryją, 7 września wieczorem. Ten dar przypisujemy wstawiennictwu naszej kochanej sp. s. Marii, która 8 września obchodziłaby swoje imieniny. Agnieszka ma 25 lat, jej dom rodzinny znajduje się w Beskidach, gdzie jej rodzice, na jednej z hal, prowadzą górskie schronisko. Dołączyła w nowicjacie do s. Miriam i s. Lucyny - obie są już po pierwszej profesji. To one z dużym zaangażowaniem towarzyszą na co dzień Aspirantce i żarliwie modlą się o kolejne powołania. W trosce o przyszłość Agnieszki i gnieźnieńskiego nowicjatu...



Rok jubileuszowy rozpoczęliśmy w naszej wspólnocie 15 października uroczystą Eucharystią, której przewodniczył Prymas Polski, abp Wojciech Polak. Z wdzięcznością przyjęliśmy list i sprawozdanie Ojca Generala i już w dniu uroczystości Św. Matki podjęliśmy spontanicznie rozmowę na temat odnowy życia. Pragnienie, by pielęgnować życie modlitwy i nieustannie iść w kierunku pogłębiania jakości naszego człowieczeństwa jest w nas bardzo obecne. 25 października odwiedził nas N. Ojciec Prowincjał, tak więc mogliśmy kontynuować dzielenie się. Ta wymiana ubogaciła nas i przypomniała o jeszcze jednym istotnym aspekcie przeżywania charyzmatu: komunii z braćmi.

Tuż przed otwarciem jubileuszu otrzymałyśmy z wytwórni naszą płytę „Chcę widzieć Boga”. Zdążyłyśmy ją przesłać na uroczystości do Łagiewnik tak, że już 11 października poszła w świat z przesłaniem Karmelu. Również nasza druga inicjatywa jubileuszowa jest bliska ostatecznej realizacji. Karmelitański śpiewnik liturgiczny jest już w drukarni! Ogromnie cieszymy się nowymi pieśniami, napisanymi specjalnie dla nas z okazji jubileuszu! Znani twórcy muzyki liturgicznej w Polsce – Paweł Bębenek, Piotr Pałka, Urszula Rogala, Jacek Sykułski oraz kilku innych – z ogromną otwartością podjęli się komponowania muzyki do tekstów Świętych Karmelu. Ten śpiewnik to zebranie naszego duchowego bogactwa. Mamy nadzieję, że karmelitańskie pieśni staną się częścią liturgii eucharystycznej w wielu wspólnotach i będą nas jednoczyć w modlitwie.

---

**KARAGANDA – Klasztor Trójcy Przenajświętszej i Niepokalanego Poczęcia**

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!  
Pozdrawiamy z dalekiego Kazachstanu.

Od początku istnienia naszego klasztoru są w nim obecne stałe wydarzenia, które składają się od wielu już lat na naszą codzienną rzeczywistość. Po pierwsze Msza św. i modlitwa sprawowana codziennie od dnia 7.04.1998 r., Liturgia Godzin i wszystko, co składa się na dzień karmelitanki bosej.

Poza tym, od samego początku co roku towarzyszą nam różnego rodzaju prace budowlane i remontowe (przeciętna roczna rozpiętość temperatur od - 40 do +40 st. C i braki materiałowe u początków naszej fundacji robią swoje), a począwszy od wiosny do jesieni liczne prace w ogrodzie (hodowla głównie warzyw i kwiatów na własne potrzeby). Tak też było i w tym sezonie. Wrzesień i październik, jak co roku, był czasem zbierania plonów kilkumiesięcznej troski, wyra-

żającej się szczególnie w podlewaniu. A jako, że rejon Karagandy należy w Kazachstanie do najbardziej ubogich w wodę i opady deszczu, nasze wysiłki w tej dziedzinie łatwo mogą być kojarzone z różnymi stopniami modlitwy.

Nasza "aktywność" remontowa największe efekty przyniosła w tym roku w sferze docieplenia kaplicy i domu gościnnego, ale najbardziej cieszy serce i oko pomalowanie kaplicy i chóru.

W tym roku szczęśliwie zbiegły się te wszystkie prace z przygotowaniami do rozpoczęcia Jubileuszu 500-lecia od dnia narodzin naszej Świętej Matki Teresy, a w szczególności z ożywioną wspólną lekturą jej listów. 15 października, w dniu uroczystego liturgicznego wspomnienia Świętej Matki Teresy, nasza odnowiona kaplica mogła w pełnym swoim blasku przyjąć gości przybyłych na Święto.

Uroczystej Mszy św. przewodniczył nasz były biskup Janusz Kaleta i obecny administrator diecezji ks. Eugeniusz Zinkowski, koncelebrowało kilku kapłanów diecezji karagandyjskiej. We Mszy św. uczestniczyli także parafianie i siostry zakonne. Nasza siostra Agnessa na tą okazję ułożyła nową pieśń - Modlitwę do św. Matki Teresy, wyrażającą duchową drogę Świętej i naszą więź z nią. Wiele spośród obecnych osób włączyło się od razu we wspólny śpiew. Msza Św. zakończyła się wspólną modlitwą dla uzyskania odpustu zupełnego.

Po Mszy św. i kolacji w naszej rozmównicy odbyło się miłe spotkanie z naszymi gośćmi, była rozmowa i wspólne śpiewanie ku czci św. Teresy już wcześniej przetłumaczonych na rosyjski i opracowanych przez nasze siostry (Margarytę i Karmelę) pieśni z nowenny do św. Naszej Matki, przygotowałyśmy też okolicznościowe karteczki i obrazki ze Świętą Matką.

Jednym z naszych Jubileuszowych pragnień było zorganizowanie w Karagandzie spotkania osób zajmujących się tłumaczeniem dzieł św. Teresy na j. rosyjski, by poprzez wymianę doświadczeń ujednolicić i sprecyzować język tłumaczeń. Dotychczas po rosyjsku jest tylko Zamek Wewnętrzny (bardzo dobre tłumaczenie, ale z pewnymi brakami fragmentów tekstu) i podobno trochę poezji, której niestety jeszcze nie mamy. Wiemy, że w trakcie przygotowania są Życie i Droga Doskonałości. Pracująca nad nimi Olga - filolog i uniwersytecki wykładowca j. hiszpańskiego w Moskwie, prosi o modlitwę na to dzieło. Specjalizuje się w j. hiszpańskim XVI wieku. Co roku jeździ do Hiszpanii, przebywa w karmelach sióstr, konsultuje się z o. karmelitą, jednym z wydawców dzieł naszej Świętej, co do przekładu. Modlimy się i mamy nadzieję, że cały ten wysiłek wyda dobre owoce.

Ponieważ "Zamek" jest bez żadnego wstępu, wiele osób mówiło nam o trudnościach z jego zrozumieniem. Wstęp z j. polskiego przetłumaczył dla nas Jurij z Rosji. Po uzgodnieniu poprawek będzie dostępny na naszej stronie razem z umieszczonym tam już "Zamkiem". Jurij od lat interesuje się duchowością Karmelu, a szczególne znaczenie mają dla niego książki W. Stinissena, z których ok. 10 przetłumaczył z oryginału. Niestety, nakład wyczerpany, a wydawnictwo kłaretynów, zamknięte. Ale tu też mamy nadzieję na uzgodnienie ponownego wydania. Obecnie podjął się przetłumaczenia kolejnej pozycji W. Stinissena: "Wędrowki wewnętrznej śladem św. Teresy z Avili", która stanowi wspaniałe wprowadzenie do lektury "Zamku".

Obecnie zarysowuje się nadzieja, że ewentualne spotkanie tłumaczy stanie się częścią większego

sympozjum poświęconego życiu, twórczości i duchowości naszej Wielkiej Teresy, które planujemy się w Karagandzie.

Po uroczystym dniu 15 października, w duchu dziękczynienia za życie i dzieło naszej Świętej Matki, przeżyliśmy 3 dni Adoracji Pana Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie.

Wcześniej, równie radośnie świętowałyśmy 1 października, święto patronki Misji, św. Teresy z Lisieux. Jej imię w naszej wspólnocie nosi s. Teresa od Eucharystii, która tego dnia obchodzi swoje imieniny (i urodziny).

We wrześniu i październiku odwiedzili nas księża biskupi z sąsiedniej astanińskiej diecezji. Opowiadali o swoich podróżach „misyjnych” do Afryki i do Korei Płd., prosili o modlitwę. Podobnie na początku swojego roku szkolnego złożył nam wizytę Rektor i studenci naszego międzydiecezjalnego (właściwie międzynarodowego) Seminarium Duchownego. Obecnie pięciu kleryków jest z Gruzji, czterech z Armenii (jeszcze dwóch, ewentualnych poborowych, nie może wyjechać z kraju ze względu na stan wojenny) i sześciu z Kazachstanu.

Ostatni czas obfitował w odwiedziny: parafianie z niedalekiego Timertau k/Karagandy (znanego z przemysłu metalurgicznego zatruwającego miasto i okolice, a w Kościele - jest to obecnie miejsca służenia ks. Mariusza Kowalskiego, którego uzdrowienie pretenduje do cudu dla beatyfikacji ks. Władysława Bukowińskiego oraz miejsce ofiarnej pracy misjonek miłości), parafianie z dalekiego Tadżykistanu, siostry z Pawłodaru, pielgrzymi i katechiści wędrowni z Polski... Spotkaniom w rozmównicy towarzyszyło wzajemne dzielenie się wrażeniami i doświadczeniami z małych wspólnot rodzącego się, czy odradzającego się Kościoła Katolickiego w Środkowej Azji.

Całe lato łączyłyśmy się z Ojcem Świętym Franciszkiem w modlitwie błagalnej o Pokój na Ukrainie, w Afryce i w Ziemi Świętej. Natomiast w pierwszej połowie października z uwagą, niepokojem, z troskaniem i modlitwą śledziłyśmy, dzięki internetowemu serwisowi informacyjnemu Radio Vaticana, przebieg Synodu o Rodzinie i jej roli w dziele ewangelizacji.

W ostatnim dniu października i w pierwszych dniach listopada będziemy miały możliwość wysłuchania konferencji o. Karola Kraja OCD, który właśnie przybył z braterską wizytą do dalekiego Kazachstanu. Będzie to dla nas zapewne jubileuszowy podarunek od naszej Świętej Matki, wszak niewielu oo. karmelitów przybywa w tak dalekie strony.

ss. Karmelitanki z Karagandy



Otóż... , co u nas słyhać?

We wrześniu, na terenie przyklasztornym powstała Droga Krzyżowa. Ofiarodawcy terenu pod nasz klasztor, ś. p. Mikołaj Ihnatowicz-Suszyński i jego żona Czesława, jeszcze za życia Pana Mikołaja, wyrazili prośbę i przeznaczili środki na jej powstanie. Jednak dopiero teraz, okoliczności stały się sprzyjające, by zrealizować to pragnienie. Stacje drogi Krzyżowej zostały umieszczone na pięknych, wielkich głazach, które malowniczo wpisały się w pagórkowaty, warmiński krajobraz otoczenia naszego Karmelu.

Nabożeństwu pobłogosławienia stacji przewodniczył Nasz Ojciec Piotr Neumann OCD, zapraszając nas do towarzyszenia Jezusowi w tajemnicach Jego Męki i Śmierci. Nasz Ojciec podkreślił, że ofiarodawca, który przeżył zsyłkę na Sybir pragnął, by nasz klasztor stał się miejscem modlitwy za wszystkich, którzy oddali swe życie na wojnach, w obozach jenieckich, ginąc za ojczyznę. Nasza Siostra Krystyna, która także doświadczyła tułaczki syberyjskiej, jest dla nas wymownym świadkiem tamtych trudnych czasów.



20 września u progu rozpoczęcia Roku Jubileuszowego, dane nam było uczestniczyć w Dniu Duchowości: „Mistyka ewangeliczna Świętej Teresy od Jezusa”. Poprowadził go Ojciec Paweł

Baraniecki OCD z Przemyśla. Nasze spotkanie rozpoczęliśmy Eucharystią. Ojciec przedstawił Świętą Teresę jako mistyczkę, która była zakorzeniona w bliskiej relacji z Jezusem ukazowanym w Ewangeliach. Jej mistykę nazwał egzystencjalną, gdyż owocem przebywania na modlitwie oraz owocem fenomenów mistycznych była miłość którą, odczuwały osoby z otoczenia Teresy.

Wszyscy nasi goście uczestniczyli także w adoracji Przenajświętszego Sakramentu oraz w nabożeństwie Drogi Krzyżowej. W chwilach przerwy zaprosiliśmy wszystkich na poczęstunek.

Rozpoczęcie Roku Jubileuszowego w naszej spręcowskiej wspólnotcie miało miejsce 18 października. Eucharystii przewodniczył Ojciec Kamil Strójwąg OCD, dziękując Bogu w za dar 500-lecia Narodzin Naszej Świętej Matki. Obecni byli członkowie Świeckiego Zakonu oraz nasi przyjaciele i dobroczyńcy. Ojciec Kamil, w bardzo ciekawy sposób, przedstawił Teresę jako odkrywczynię głębi wnętrza ducha ludzkiego. Ona, żyjąca w czasie wielkich odkryć geograficznych, przypomina, że w nas samych znajdują się wewnętrzne, nieznane, czekające na odkrycie horyzonty. Ojciec dodał, że nauka świętej Teresy jest dziś jak najbardziej aktualna, ponieważ człowiek współczesny, zapomina o tym, że posiada duszę. Teresa może pomóc nam w odzyskaniu wrażliwości na nasz duchowy wymiar. Po Eucharystii wierni ucałowali relikwie Świętej.

We wspólnotcie także syciliśmy się słowem Naszej Świętej Matki podczas comiesięcznego wspólnotowego dzielenia. Zaś 15 października uczestniczyliśmy w programie, składającym się z wybranych przez każdą z nas, ulubionych fragmentów dzieł Naszej Świętej Matki, w oprawie pięknej muzyki z nowej, jubileuszowej płyty „Chcę widzieć Boga”. Wyrażamy naszą wdzięczność i uznanie za trud przygotowania i nagrania płyty, szczególne ukłony dla naszych sióstr z Gniezna.

Przez cały rok Jubileuszowy w naszej kaplicy będzie eksponowana ikona świętej Matki. Druga ikona i relikwie będą wystawione w naszym chórze zakonnym. Radość z Jubileuszu oznajmia także baner z wizerunkiem Świętej umieszczony na zewnątrz klasztoru.

Nasz Karmel odwiedzili klerycy pierwszego roku naszego warmińskiego seminarium Hosianum. Jak co roku przybyli z Księdzem Rektorem i wychowawcami, by prosić nas o modlitwę. Kardynał Hozjusz, założyciel naszego seminarium, współczesny Świętej Teresie, podobnie jak



ona, wprowadzał w życie postanowienia Soboru Trydenckiego. Ona modlitwą „walczyła” z reformacją, on bronił wiary- słowem i czynem.



Spotkałyśmy się także z grupą kobiet „Macierzyństwa duchowego” otaczającą modlitewną troską kapłanów i osoby konsekrowane. Wśród nich są także panie związane z naszą duchowością. Święta Nasza Matka „oczarowała” liderkę grupy, która dała świadectwo, iż uwięziona w domu z powodu choroby rozpoczęła lekturę jej dzieł.

Umocnione słowem, które wystosował do Zako-  
nu Nasz Ojciec General: „*nie przeżyjemy pięć-  
setlecia właściwie robiąc jedynie jakieś rzeczy,  
by uczcić pamięć Teresy, ale czyniąc z nas sa-  
mych Teresę*” pragniemy z miłością otworzyć się  
Jubileuszowy czas łaski, pielęgnując wezwanie  
do modlitwy wewnętrznej i nie ustawać w pra-  
gnieniu odkrycia piękna zamku wewnętrznego  
naszych dusz. □

## TROMSØ – Klasztor „Totus Tuus” Immaculatae Virginis Decor Carmeli

Miesiące sierpień i wrzesień były dla nas czasem szczególnej modlitwy za naszą Ojczyznę. Postanowiłyśmy bowiem jako wspólnota włączyć się w ogłoszone w naszej Prowincji z okazji 70-tej rocznicy Powstania Warszawskiego, DUCHOWE POWSTANIE. Chciałyśmy nim zarówno uczcić pamięć powstańców, jak i modlić się za Polskę. Przez 63 dni, rozpoczynając od 1 sierpnia, dnia wybuchu powstania, gromadziłyśmy się w chórze na wspólnym różańcu.

1 października tradycyjnie obchodziliśmy Święto naszej świętej siostry w Karmelu, Teresy od Dzieciątka Jezus. Nasza radość była szczególna, ponieważ w tym roku po raz pierwszy „Dzieje duszy” zostały przetłumaczone i wydane w języku norweskim. Jako jedyna wspólnota karmelitańska w Norwegii zostałyśmy poproszone, aby napisać wstęp do tego pierwszego wydania, więc świętując modliłyśmy się, aby „mała droga” została poznana również tu na północy.

W dniach od 4 do 10 października dane nam było zanurzyć się w rekolekcyjną ciszę i w niej duchowo przygotowywać do rozpoczęcia Roku Jubileuszowego 500-lecia Narodzin Św. N.M. Teresy. Tym razem do poprowadzenia wspólnotowych rekolekcji został zaproszony o. Serafin Tyszek OCD, który z wielką żarliwością naświeślał przed nami panoramę podpowiedzi Świętej Naszej Matki, dotyczących modlitwy i drogi do zjednoczenia z Bogiem.

Rozpoczynając Rok Jubileuszowy św. Teresy od Jezusa, wywiesiłyśmy przed wejściem do naszego kościoła dużą tablicę informacyjną z jej wizerunkiem. Dla chętnych przygotowaliśmy zeszytiki z nowenną, opartą na jej komentarzu do „Ojciec Nasz” zawartym w „Drodze doskonałości” oraz świeczki przez nas wykonane na każdy dzień ten nowenny.



15 października, podczas uroczystej Eucharystii sprawowanej w naszym kościele dziękowałyśmy Bogu za dar Św. N. M. Teresy i jej duchowe dziedzictwo, z którego nieustannie możemy czerpać.

Aby uczcić Świętą Naszą Matkę i sprawić jej radość wydrukowałyśmy dla niej kartki urodzinowe z jej portretem i kwiatami z naszego ogrodu. Zdobiły one świąteczny stół, wokół którego zgromadziłyśmy się tego dnia podczas wielkiej rekreacji.

Oprócz indywidualnego zgłębiania jej dzieł, jako wspólnota postanowiłyśmy obejrzeć w tym roku razem 8 odcinkowy,



hiszpański film o św. Teresie, każdego miesiąca oglądając jeden odcinek. 15 października wieczorem obejrzałyśmy pierwszą jego część.

16 października obchodziliśmy z kolei wspomnienie nawrócenia i chrztu św. Olafa, patrona Norwegii, noszącego tytuł jej wiecznego króla, który oddał swe życie wprowadzając tu chrześcijaństwo. Ponieważ w tym roku przypadała 1000 rocznica jego chrztu, więc przez cały rok modliłyśmy się za Norwegię, o jej wierność chrześcijańskim korzeniom.

22 października, liturgiczne wspomnienie św. Jana Pawła II, dziękowałyśmy Bogu za jego kanonizację, i dar jakim jego osoba i pontyfikat był i jest dla całego Kościoła.

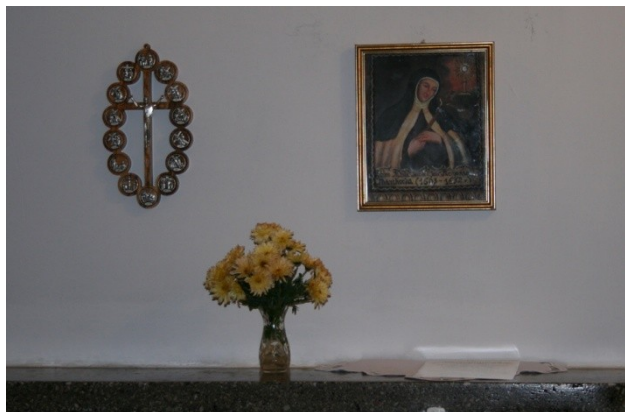
Na zakończenie Eucharystii, sprawujący ją kapłan pobłogosławił nas relikwiami Świętego, które otrzymaliśmy w 2012 r. od kard. Stanisława Dziwisza.

Jako mniszki Karmelu "TUTUS TUUS" szczególnie głęboko przeżywałyśmy ten dzień. □



## WARSZAWA – Klasztor Ducha Świętego i św. Józefa

W dniach 23-25 września 2014 r. odbywało się w naszym Klasztorze Triduum ku czci Sługi Bożej Matki Teresy od Jezusa (Marianny Marchockiej), zwanej „Polską Teresą od Jezusa”, które poprowadził, specjalnie zaproszony na tę okazję, Postulator sprawy – o. Szczepan Praśkiewicz OCD.



Triduum rozpoczęło się Mszą Św. w intencji rychłej beatyfikacji Sługi Bożej, podczas której nastąpiło poświęcenie obrazu Matki Teresy Marchockiej wykonanego przez p. Urszulę Czubak. W homiliach i konferencjach w tych dniach głoszonych, o. Szczepan starał się, w oparciu o *Autobiografię mistyczną* Sługi Bożej i własne badania, przybliżyć nam postać Matki Marchockiej, jej duchowość. Omawiane były takie zagadnienia jak: chrystocentryzm duchowości Matki Marchockiej, opieka Maryi w jej życiu, nabożeństwo Matki Marchockiej do św. Józefa oraz do św. Teresy od Jezusa.

Triduum zachęciło nas do pogłębionej lektury *Autobiografii mistycznej* M. Teresy i jej życcio-

rysu oraz ożywiło w naszej Wspólnocie jej kult. Stopniowo zaczął się on rozszerzać na osoby świeckie, prosząc nas o modlitwę za wstawieniem Matki Marchockiej. Od pewnego czasu podjęliśmy stałą modlitwę za przyczyną Sługi Bożej w intencji Daniela – 15-letniego chłopca chorego na stwardnienie rozsiane. Pośrednictwem Matki Teresy polecamy też liczne intencje powierzane naszej Wspólnocie. Zachęcamy zgłaszające się do nas osoby do modlitwy za przyczyną Sługi Bożej, rozprowadzając obrazki z modlitwą oraz krótkim biogramem Matki Marchockiej. Ustaliliśmy również, że 19 dnia każdego miesiąca będzie w naszej kaplicy odprawiana specjalna Msza Święta w intencji rychłej beatyfikacji Sługi Bożej.

Matka Teresa Marchocka jest nam szczególnie bliska, gdyż jest fundatorką pierwszego Karmelu w Warszawie, który powstał w roku 1649. W klasztorze tym Sługa Boża przeżyła ostatnie lata swego życia i zmarła dnia 19 kwietnia 1652 r. Jej doczesne szczątki przebywały w Warszawie do kasaty klasztoru w roku 1818, po której zostały przewiezione do Karkowskiego Karmelu na Wesołej, gdzie znajdują się obecnie. Choć nasz klasztor na Wolskiej, powstały w roku 1941, nie jest bezpośrednią kontynuacją pierwszego Karmelu Warszawskiego, czcimy Matkę Marchocką jako naszą fundatorkę. Mamy nadzieję, że rozbudzone nabożeństwo ku jej czci pozwoli nam nie tylko doczekać się jej rychłej beatyfikacji, ale również pomoże odnowić gorliwość naszej Wspólnoty w wierności charyzmatowi terezańskiemu, wzorowanej na przykładzie Sługi Bożej.

Dnia 15 października uroczystą Mszą Świętą koncelebrowaną pod przewodnictwem ks. Kard.



Kazimierza Nycza wraz z całym Zakonem rozpoczęliśmy obchody Roku Jubileuszowego 500 Rocznicy Urodzin św. Teresy od Jezusa. We Mszy Świętej wzięło udział dziewięciu zaproszonych kapłanów: ks. Kard. Kazimierz Nycz, jego Kapelan – ks. Matteo Campagnaro, Nasz Ojciec Prowincjał Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych – o. Łukasz Kansy, Rektor Klasztoru OO. Redemptorystów na Karolkowej – o. Andrzej Kryger, Ojcowie Karmelici: o. Karol Milewski i o. Marek Kępiński oraz nasi wykładowcy: ks. Andrzej Tulej (biblista), ks. Bartosz Szoplik (liturgista) i zaprzyjaźniony z naszym klasztorem Ojciec Kamilianin - o. Włodzimierz Mazur. Przybyli również liczni – jak na nasze skromne warunki - wierni, zarówno osoby konsekrowane, jak i świeccy.



W homilii ks. Kardynał odwołał się do postaci św. Jana Pawła II i jego związku z duchowością karmelitańską oraz ideału świętości, do którego wzywał i który swój wyraz znalazł w życiu św. Teresy od Jezusa. Zauważył, że to właśnie głęboka więź z Chrystusem, którą tak bardzo w swym nauczaniu akcentował św. Jan Paweł II, pozwoliła Teresie osiągnąć szczyty świętości, a zarazem przyczynić się do odnowy Karmelu. Kardynał przypomniał o roli modlitwy jako osobistej relacji przyjaźni z Chrystusem w życiu chrześcijańskim, zwłaszcza w dążeniu do świętości. Zachęcił również zebranych, by zwłaszcza w tym Roku Jubileuszowym podjęli pogłębioną

lekturę dzieł św. Teresy oraz praktykę modlitwy w oparciu o wskazówki Doktora Kościoła. Na zakończenie wezwał wszystkich, by w swym osobistym dialogu z Panem nie zapominali o wielkich i naglących sprawach dzisiejszego Kościoła i świata, do czego tak gorliwie nawoływała św. Teresa. Po Mszy Św. miał miejsce poczęstunek – w rozmównicy dla kapłanów, w klasztornym holu dla wiernych. Ks. Kardynał udał się też na spotkanie z naszą Wspólnotą za klasztorną kłauzurę. W rozmowie powierzył naszej modlitwie ważne sprawy Archidiecezji, po czym udzielił pasterskiego błogosławieństwa. Po wyjeździe Kardynała udałyśmy się do rozmównicy klasztoru na wspólną rekreację z Naszym Ojcem Prowincjałem oraz towarzyszącymi mu Ojcami Karmelitami przybyłymi na uroczystość.

Przygotowaniom do Roku Jubileuszowego towarzyszyła systematyczna lektura dzieł św. Teresy, przeprowadzana przez ostatnie lata w naszej Wspólnocie zgodnie z wytycznymi Zakonu. Zgłębiałyśmy dziedzictwo św. Naszej Matki zawarte w jej dziełach, zarówno poprzez indywidualną lekturę jak i wspólnotowe spotkania, podczas których każda z nas, na miarę możliwości, referowała wybrane zagadnienia. Bezpośrednio przed uroczystością odprawiłyśmy też nowennę do św. Teresy od Jezusa. W końcu, na kilka dni przed 15 października, na rusztowaniach znajdujących się przed budynkiem klasztoru zawisł banner jubileuszowy z wizerunkiem św. Teresy, który góruje na naszym klasztorze do dziś. Jest to dla nas wymowny symbol tego, że Święta Nasza Matka Teresa tak, jak czuwa nad naszym klasztorem, podejmowanymi przez nas remontami, tak również towarzyszy nam stale w budowaniu i umacnianiu życia duchowego, owego „wewnętrznego zamku” naszych dusz. Obyśmy ten rok Jubileuszowy umiały uczcić jak najlepiej, zgodnie z życzeniem Naszego Ojca Generała Saverio Cannistrà, „czyniąc z nas samych Teresę” poprzez wierne wcielanie w życie powierzonego nam dziedzictwa tereziańskiego.

## WŁOCŁAWEK – Klasztor św. Józefa

10 września - Eucharystią o godz. 17:00 rozpoczęliśmy wspólnotowe rekolekcje, które głosił o. Świerad Pettke ze Zgromadzenia Braci Pocięzycieli z Getsemani. Tematyka rekolekcji, które trwały pięć dni, była związana z tajemnicami światła Różańca św. Program każdego dnia składał się z trzech konferencji oraz wystawienia i adoracji Najświętszego Sakramentu. Był również czas na sakrament pojednania i osobistą modlitwę.





29 września - Gościłyśmy w naszym klasztorze kleryków I roku WSD we Włocławku wraz z formatorami: ks. Pawłem Pokorą i ks. Przemysławem Warmińskim. Uczestniczyłyśmy w Eucharystii, a później miało miejsce spotkanie w rozmównicy. Alumni z dużym zainteresowaniem zadawali pytania dotyczące historii naszego zakonu oraz sposobu życia. Obiecałyśmy im stałe towarzyszenie modlitewne w ich drodze do kapłaństwa.

12 – 14 października - Triduum przed uroczystością św. N.M. Teresy od Jezusa, które prowadził o. Tadeusz Kujałowicz OCD. Każdego dnia rano Ojciec głosił dla nas konferencję na temat życia we wspólnocie zakonnej. Następnie do godziny 17.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu, w której mogli także brać udział wierni. O godz. 17.00 była sprawowana Msza św. z homilią na temat życia i duchowości św. N. M. Teresy od Jezusa.

15 października – Uroczystość św. N. M. Teresy od Jezusa. - Uroczystą Eucharystią o godz. 17.00, której przewodniczył ks. bp. Ordynariusz Wiesław Mering, rozpoczęłyśmy obchody jubileuszu 500-lecia urodzin św. N. M. Teresy od Jezusa. W imieniu wszystkich zebranych o. Tadeusz Kujałowicz OCD powitał ks. Biskupa, a ks. Lech Król wygłosił homilię o aktualności nauki Świętej Teresy w dzisiejszych czasach. Mszę św. koncelebrowali również: o. Świerad Pettke CCG oraz księża z naszej parafii. Byłyśmy mile zaskoczone dużą frekwencją wiernych, którzy przybyli uczcić św. N. M. Teresę. □

## PROWINCJA – OCDS

### VII Kongres OCDS Prowincji Warszawskiej



W dniach 25-28 września 2014r. w Laskowicach Pomorskich odbył się VII Kongres Świeckiego Zakonu Karmelitów Bosych Prowincji Warszawskiej. Trzydniowy kongres odbywał się pod hasłem **"Rozpalcie na nowo charyzmat Boży, który jest w Was"**.

W kongresie uczestniczyli: prowincjał o. Łukasz Kansy OCD, delegat prowincjalny ds. Świeckiego Karmelu o. Robert Marciniak, przedstawiciele świeckich wspólnot karmelitańskich z Warszawy, Łodzi, Wrocławia, Poznania, Gorzowa Wielkopolskiego, Szczecina, Sopotu, Olsztyna, Elbląga, Bydgoszczy, Torunia i Włocławka. Kongres zgromadził w

sumie 43 uczestników. Prowincję krakowską reprezentował delegat OCDS o. Krzysztof Górski OCD.

W programie kongresu znalazły się m.in.: konferencje prowincjała warszawskiej prowincji o. Łukasza Kansy OCD oraz delegata ds. Świeckiego Karmelu O. Roberta Marciniaka OCD, sprawozdania z życia i działalności OCDS, dyskusja i podjęcie nowych uchwał; była również modlitwa oraz wybory nowej Rady Prowincjalnej prowincji warszawskiej OCDS.

Tematy wystąpień dotyczyły istoty świeckiego Karmelu, mianowicie: rozeznania powołania karmelitańskiego, co znaczy być karmelitą, nawiązywały do korzeni Karmelu, podstawowych cech charyzmatu terezańskiego, a także rozważania prawa Bożego.

Na kongresie wybrano nowy Zarząd Rady Prowincjalnej OCDS dla Prowincji Warszawskiej na okres trzech lat.

Nowa Rada w składzie:

Monika Olszewska - Przewodniczący Rady Prowincjalnej

Radni przyjęli następujące funkcje:

Mariusz Filipowski - za-ca przewodniczącego, odpowiedzialny za formację

Anna Sadurska - radna pełnić będzie funkcję skarbnika

Gabriela Kordy - radna sekretarz

Florian Protasewicz- radny odpowiedzialny za stronę internetową

Uczestnicy Kongresu każdego dnia brali udział w Eucharystii koncelebrowanej przez ojców Karmelitów w kaplicy klasztornej Księży Werbistów oraz wspólnej modlitwie brewiarzowej.

Oprócz Mszy Świętych, nowych wyborów do Rady Prowincjalnej, ustaleń, znalazło się również miejsce na obejrzenie filmu o Doktorze Giuseppe Moscatim oraz na rekreację. Była możliwość w czasie przerwy skorzystania z kawiarni, aby wypić kawę, herbatę i zjeść ciasto.

Ojciec Prowincjał podsumowując pracę podczas kongresu, podkreślił zadając pytanie pod rozważkę, co jest ważniejsze "budowanie drużyny gdzie wszystko funkcjonuje, czy więzi braterskiej wspólnoty.

Na zakończenie VII Kongresu OCDS podczas Mszy Świętej koncelebrowanej przez Ojca Prowincjała było uroczyste zaprzysiężenie nowej Rady OCDS Prowincji Warszawskiej i udzielenie wszystkim zebranych szczególnego błogosławieństwa oraz odśpiewanie „Te Deum”.

Następny kongres Świeckiego Zakonu Karmelitów Bosych Prowincji Warszawskiej odbędzie się za trzy lata.



Anna Sadurska OCDS

---

## Wspólnota OCDS św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Łodzi

10 września Asystent naszej Wspólnoty, ojciec Mirosław Treder obchodził jubileusz 25-lecia profesji zakonnej. Z tej okazji uczestniczyliśmy w uroczystej Mszy Świętej pod przewodnictwem Ojca Prowincjała, a potem spotkaliśmy się na agapie w naszej salce.

W dniach 19-21 września nasza Wspólnota przeżywała swoje doroczne rekolekcje. W tym roku prowadził je nasz asystent, ojciec Mirosław Treder OCD. Tematem rozważań było wzrastanie w miłości Boga i bliźniego we wspólnocie. Ojciec Mirosław przypomniał nam, że miłość można umacniać przez ćwiczenie – akty woli, i jak możemy oceniać postępy w miłości Boga. Uświadomił nam również, jak wiele darów otrzymujemy od Boga poprzez wspólnotę i że miłość należy łączyć z prawdą. Poruszył również kwestię miłości bliźniego i miłości siebie samego. Rekolekcje zakończyliśmy agapą.

24 września nasza Wspólnota powiększyła się o nowych członków: Marię i Janusza Kuśmirków oraz Jacka Plichtę, którzy przyłączyli się do nas po zamknięciu Wspólnoty OCDS w Bednarach decyzją o. Prowincjała. W dniu skupienia w październiku przywitaliśmy serdecznie Marię i Janusza, Jacek był nieobecny z powodu choroby. Z okazji Niedzieli Misyjnej nasz zakon odwiedził Ojciec misjonarz Piotr Frosztęga OCD z Białorusi. Podzielił się swoimi refleksjami na temat wolności chrześcijańskiej i problemami związanymi z budową kościoła w Mińsku. Dowiedzieliśmy się, że w Mińsku powstała wspólnota Świeckiego Zakonu licząca 13 członków, a druga prawdopodobnie powstanie w Grodnie. Ojciec Piotr prosił nas o modlitwę, złożyliśmy również ofiarę.



---

## Wspólnota OCDS św. Rafała Kalinowskiego w Warszawie

### Nasze Rekolekcje

W bieżącym roku 2014 rekolekcje warszawskiej wspólnoty OCDS odbyły się w dniach 03 - 07 września. Jak co

roku wspólnota gościła u Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża w domu rekolekcyjnym na

terenie Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Dzieci Niewidomych im. Róży Czackiej w Łaskach koło Warszawy. W tym roku rekolekcje prowadził Ojciec Bertold Dąbkowski OCD.

Ojciec rekolekcionista poprowadził nas drogą „Nocy ciemnej” wg św. Jana od Krzyża – drogą oczyszczania zmysłów i ducha.

Jak objaśniał nam ojciec, tę „noc ciemną” określaną również jako kontemplację powoduje w duszy podwójny rodzaj ciemności albo oczyszczenia, stosownie do dwóch części człowieka, tj. jego części zmysłowej i duchowej. Jedna noc zatem jest oczyszczeniem części zmysłowej z jej niedoskonałości – skłonności i upodobań, oczyszczana zostaje tu dusza co do zmysłów, aby je całkowicie dostosować co do ducha. Druga noc jest oczyszczeniem ducha. Oczyszcza się w niej i ogałaca duchowa część człowieka, dostosowując się i przygotowując do zjednoczenia miłości z Bogiem. Podczas „nocy ciemnej” dusza ćwiczy się w cnotach wyzbywając się słabości.

Jak widać piękne i uroczyste jest to zakończenie oczyszczania, lecz jak ojciec nam również powiedział, dar „nocy ciemnej” jest łaską daną od Boga i nie wszyscy są gotowi, aby ją przyjąć.

Noc zmysłów jest dość częsta, lecz noc ducha spotyka się bardzo rzadko i przechodzą przez nią dusze już wyćwiczone i wyżej stojące.

Po tych rekolekcjach mamy zapał do ćwiczeń i do podejmowania tak trudnego wyzwania oczywiście z łaską Bożą.

Podczas rekolekcji odprawialiśmy również inne modlitwy zgodnie z harmonogramem przygotowanym przez Radę Wspólnoty. Rytm codziennej modlitwy nadawały Jutrznia, rozmyślanie, Nieszpory i Kompleta, natomiast w piątek odprawialiśmy wspólnie Drogę Krzyżową.

Niedziela była ostatnim dniem rekolekcji, podsumowania i dzielenia się swoimi osobistymi refleksjami i doświadczeniami.

Podczas naszego wspólnego pobytu w domu rekolekcyjnym w Laskach dominował duch wy-ciszenia, atmosfera skupienia i miłosnej adoracji przed Najświętszym Sakramentem.

Dziękujemy Panu Bogu za ten szczególny czas oraz za ojca rekolekjonistę.

### **Śluby i Przyrzeczenia**

W trzecią niedzielę miesiąca w dniu 19 października 2014r. we Wspólnocie Warszawskiej OCDS przeżywaliśmy Uroczystość Składania Przyrzeczeń Definitywnych oraz Ślubów naszej siostry i braci. Ceremonia odbywała się podczas Mszy Świętej, której przewodniczył Delegat Prowincjała ds. Zakonu Świeckiego (OCDS) o. Robert Marciniak

Śluby złożył: Robert Rodak – Robert od Jezusa, Maryi i Józefa

Przyrzeczenia Definitywne złożyli:

Leszek Cieślowski – Leszek od Miłosierdzia Bożego

Joanna Sawicka – Joanna od Teresy od Dzieciątka Jezus

Siostrze Joannie oraz bratu Robertowi i Leszkowi życzymy pełnej Łask Bożych drogi do świętości czerpiąc z piękna życia Najświętszej Maryi Panny.

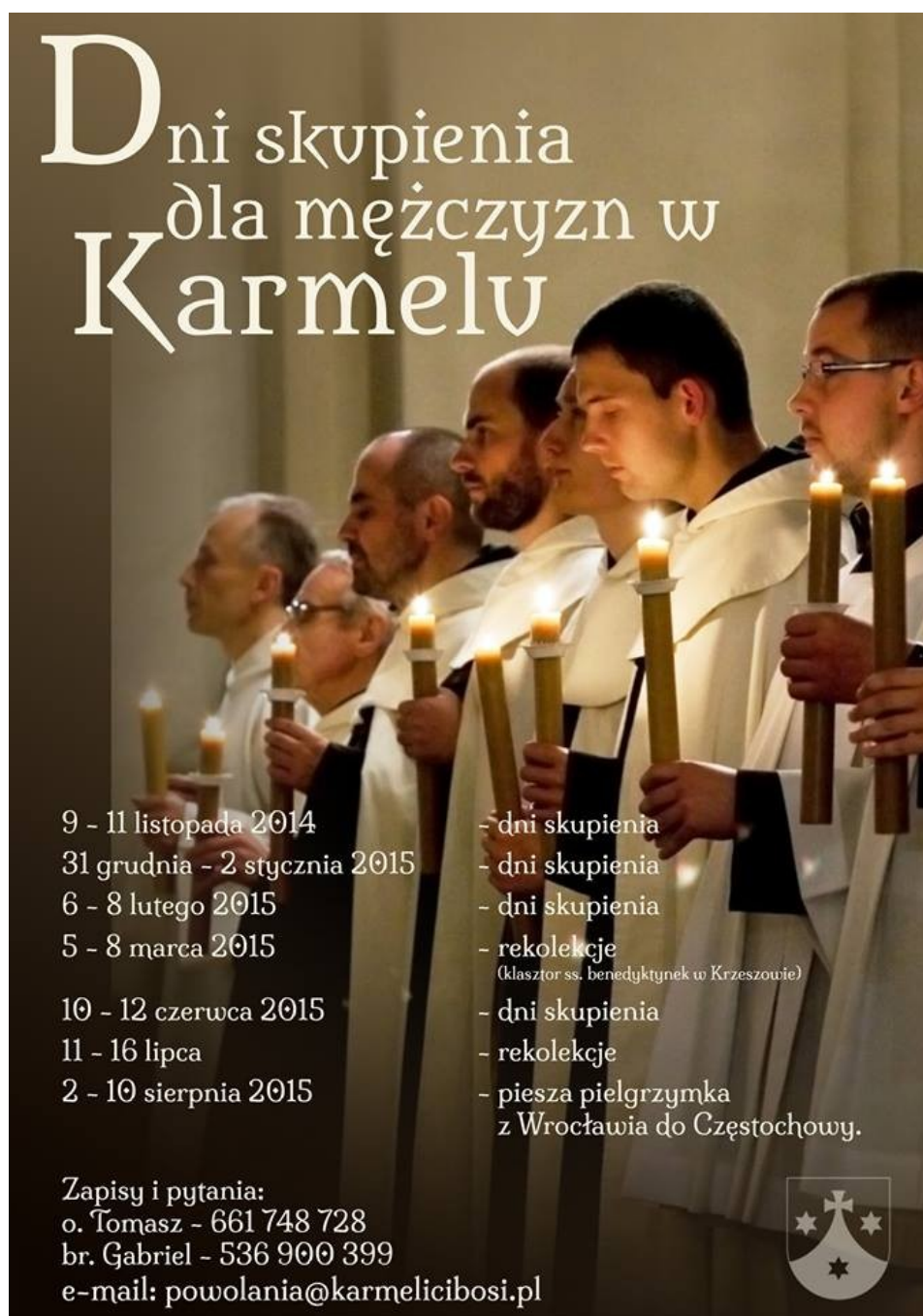
Grażyna Midak OCDS





## W SKRÓCIE

- ✚ Definitorium Generalne utworzyło komisję “przedkapitulną” mającą za zadanie przygotowanie Kapituły Generalnej w 2015 roku, do której powołany został nasz Ojciec Prowincjał Łukasz Kansy. Pod przewodnictwem O. Generała tworzą ją następujący zakonnicy: O. George Tambala (definitor dla África, Malawi, Navarra), O. Daniel Chowning (Waszyngton), O. Francisco Javier Mena (Karaiby), O. Łukasz Kansy (Warszawa), P. Miguel Márquez (Kastylia), O. Prasad Theruvathu (Manjummel). Pierwsze posiedzenie tej komisji odbędzie się w dniach 17-22 listopada br.
- ✚ Od sierpnia br., w klasztorze w Poznaniu, pod okiem magistra, O. Tomasza Litwiejko, odbywają okres Postulatu nasi bracia postulanci:  
  
Krzysztof Nawrocki (l. 31) z Poznania  
Marek Kobus (l. 30) z Poznania  
Yury Pejchert (l. 25) z Grodna  
Krzysztof Duda (l. 24) z Wolsztyna.
- ✚ Od paru miesięcy, w naszym klasztorze poznańskim przebywa O. Valdas Paura OCD, Litwin, który wstąpił do naszego Zakonu w Hiszpanii, i dotychczas jurysdykcyjnie podlegał bezpośrednio pod Dom Generalny. O. Valdas przebywać będzie w naszej Prowincji w celu przyglądnięcia się naszemu życiu, by ostatecznie zdecydować czy pragnie kontynuować karmelitańskie życie zakonne w ramach Prowincji Warszawskiej, czy też pozostanie pod jurysdykcją Prowincji Iberyjskiej. Według ustaleń z O. Generałem i naszym O. Prowincjałem ma podjąć ostateczną decyzję do Wielkanocy 2015 roku.
- ✚ Dnia 14 października br. O. Aleksander Szczukiecki, przebywający od ponad roku poza domem zakonnym (indult eksklaustracji) powrócił do pełnego życia zakonnego przed terminem wygaśnięcia pozwolenia na eksklaustrację. Decyzją O. Prowincjała Łukasza Kansego udał się na okres kilku miesięcy do klasztoru w Drzewinie. Ma to być okres rozeznawania i pokuty.
- ✚ Dekretem O. Prowincjała Łukasz Kansego, O. Roman Nowak – od dnia 07 listopada br. – otrzymał nową konwentualność w naszym domu w Usolu Syberyjskim. Wzmocni on naszą obecność na dalekiej Syberii, gdzie żyją i pracują nasi Ojcowie: Paweł Apostoł Badziński i Mirosław Zięba. O. Roman wylatuje do Rosji dnia 6 listopada 2014 roku.
- ✚ O. Rafał Kulpa przesłał wiadomość z Kolegium Międzynarodowego w Rzymie:  
  
Z wielką radością pragniemy zawiadamiać o Mszy św. celebrowanej dnia 15 grudnia 2014 r. o godz. 16:30 w kaplicy Teresianum (Rzym), podczas której **Br. Leszek Maria od Trójcy Przenajświętszej (Jasiński)**, wraz z sześcioma Braćmi ze wspólnoty Międzynarodowego Kolegium Teologicznego św. Jana od Krzyża, złoży wieczystą profesję zakonną. Uroczysta Msza św. celebrowana będzie pod przewodnictwem N.O. Generała, Saverio Cannistrà. Polecamy br. Leszka Waszym modlitwom.
- ✚ O. Bertold Dąbkowski, prowincjalny moderator bractw szkaplerznych informuje, że utworzone zostało nowe konto e-mail dla potrzeb moderatora bractw szkaplerznych:  
[szakplerz@karmelicibosi.pl](mailto:szakplerz@karmelicibosi.pl)
- ✚ Siostry z Karagandy informują, że adresem przeoryszy i jednocześnie adresem klasztoru w Karagandzie jest obecnie e-mail: [karaganda@karmel.kz](mailto:karaganda@karmel.kz) . Siostry posiadają swoje prywatne adresy, przeważnie na domenie karmel.kz. Nasz website: [www.karmel.kz](http://www.karmel.kz) .



# Dni skupienia dla mężczyzn w Karmelu

9 - 11 listopada 2014  
31 grudnia - 2 stycznia 2015  
6 - 8 lutego 2015  
5 - 8 marca 2015  
10 - 12 czerwca 2015  
11 - 16 lipca  
2 - 10 sierpnia 2015

- dni skupienia
- dni skupienia
- dni skupienia
- rekolekcje  
(klasztor ss. benedyktynek w Krzeszowie)
- dni skupienia
- rekolekcje
- piesza pielgrzymka  
z Wrocławia do Częstochowy.

Zapisy i pytania:  
o. Tomasz - 661 748 728  
br. Gabriel - 536 900 399  
e-mail: [powolania@karmelicibosi.pl](mailto:powolania@karmelicibosi.pl)



Na dni skupienia i rekolekcje, które odbywają się w klasztorze w Poznaniu (oprócz rekolekcji w marcu) można przyjechać już wieczorem w dzień poprzedzający wyznaczone daty.

Rekolekcje w marcu będą się odbywać w Krzeszowie. Na te rekolekcje przyjeżdżamy w pierwszy dzień do południa.

Dla przypomnienia zamieszczamy propozycję „Małego Gościa Niedzielnego” na Roraty 2014! Do wykorzystania w duszpasterstwie. Główną postacią tegorocznych spotkań roratnich z dziećmi będzie św. Teresa od Jezusa!



**RORATY 2014**

**Bóg sam wystarczy**

*Solo Dios basta*

św. Teresa z Ávila

**MAŁY GOŚC NIEDZIELNY**

## MATERIAŁY DUSZPASTERSKIE

### Solo Dios basta Bóg sam wystarczy

Główną postacią tegorocznych Rorat będzie św. Teresa z Ávila, wielka reformatorka życia zakonnego, założycielka karmelitów bosych, doktor Kościoła. Wybór takiego tematu wiąże się z rokiem jubileuszowym 500-lecia urodzin św. Teresy, który rozpoczął się 15 października br. i jest obchodzony nie tylko w klasztorach karmelitańskich, ale i w całym Kościele. Drugim powodem podjęcia takiego tematu jest ogłoszony przez papieża Franciszka Rok Życia Konsekwentnego, który rozpocznie się w święto Ofiarowania NMP, 21 listopada br. Podczas spotkań roratnich dzieci będą poznawały życie świętej Teresy z Ávila oraz jej niezwykłą miłość i zażyłość z Panem Bogiem.

### MATERIAŁY RORATNIE

- 1. Obrazki dla dzieci na każdy dzień Rorat**  
Pierwszego dnia Rorat dzieci dostaną planszę, a w kolejne dni otrzymają obrazki przedstawiające historię życia św. Teresy.  
  
Obrazki pakowane są w paczkach po  
■ 50 kompletów  
Cena kompletu: 1,70 zł (paczka: 85 zł)  
■ 25 kompletów  
Cena kompletu: 2 zł (paczka: 50 zł)
- 2. Nauki roratnie dla księży z pytaniami i zadaniami na każdy dzień**  
Cena zeszytu: 10 zł
- 3. Płyta CD z krótkimi nagraniami historii z życia św. Teresy z Ávila pochodzących z jej „Księgi życia” i piosenką „Solo Dios basta” w wykonaniu Magdy Anioł napisaną specjalnie na tegoroczne Roraty**  
Cena płyty: 20 zł
- 4. Płyta CD ze zdjęciami z Ávila i okolic – miejsc związanych ze św. Teresą – np. do przygotowania prezentacji**  
Cena płyty: 15 zł
- 5. Dekoracja do kościoła**  
Plansza formatu 68 cm x 291 cm i 18 obrazków do przyklepienia na dekoracji w kolejne dni Rorat [malygosc.pl](http://malygosc.pl)  
Cena dekoracji: 75 zł

**„Mały Gość Niedzielnny”**  
doskonałym uzupełnieniem materiałów roratnich. Do numeru grudniowego (dostępny od czwartku przed niedzielą Chrystusa Króla) zostaną dołączone:  
■ lampion z napisem „Solo Dios basta”  
■ kartka świąteczna z adresem do siostr karmelitanek w Ávila  
Cena „Małego Gościa”: 4 zł

Do numeru styczniowego (dostępny od czwartku przed IV niedzielą Adwentu) zostanie dołączony:  
■ gęsie pióro do zapisywania swojej „Księgi życia”  
Cena „Małego Gościa”: 4 zł

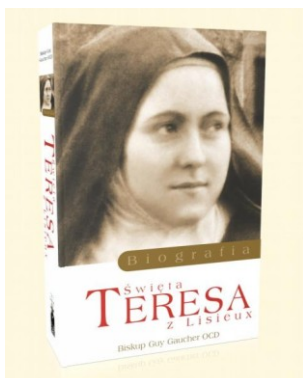
Materiały roratnie i egzemplarze „Małego Gościa” mogą być:  
■ dostarczone do parafii przez kolportera „Gościa Niedzielnego”;  
■ wysłane pocztą za zaliczeniem pocztowym;  
■ zakupione bezpośrednio w Dziale Sprzedaży „Gościa Niedzielnego” w Katowicach.

**RORATY 2014**

**Kontakt:**  
Dział Sprzedaży  
„Gościa Niedzielnego”  
40-042 Katowice  
ul. W. Stwosza 11  
tel. 32 251 85 24  
od poniedziałku  
do piątku  
w godz. 8.00–16.00  
[sprzedaz@gosc.pl](mailto:sprzedaz@gosc.pl)

**Zamówienia  
można składać  
do 21 listopada**





Prezentowana biografia św. Teresy od Dzieciątka Jezus, autorstwa bp. G. Gaucher OCD - jednego z największych znawców i propagatorów życia i doktryny Małej Świętej z Lisieux - pozwoli Czytelnikom bardziej wniknąć w inteligencję tego młodego doktora Kościoła.

Mała Święta z Lisieux (Teresa Martin) podążała „drogą, którą wyznaczał jej Jezus”, „drogą ufności i miłości”, drogą wewnętrznej wolności. Ale dopóki przebywała na tej ziemi, jej wyzwolenie pozostawało ukryte. Zanim doznała całkowitego i ostatecznego rozkwitu, musiała przejść przez straszliwą próbę wiary i nadziei, która zaciemniła 18 ostatnich miesięcy jej krótkiej egzystencji zrujnowanej przez gruźlicę, musiała przeżywać współmękę w zjednoczeniu z Męką jej Umiłowanego Jezusa.

<http://www.floscarmeli.pl/produkt-Swieta-teresa-z-lisieux-18731897-biografia,5668812>



Siostra Łucja to niezwykle ważna osobowość portugalskiego katolicyzmu XX wieku. Jako Pastuszka z Fatimy, która wraz z Franciszkiem i Hiacyntą doświadczyła w 1917 roku widzenia Matki Bożej, jest uznana za dziecko szczególnie błogosławione i wybrane do rozpowszechniania w świecie przesłania Bożego pokoju i zbawienia. Lektura biografii Siostry Łucji umożliwia czytelnikowi spojrzeć na jej osobowość w szerszej perspektywie – otrzymujemy portret utkany z wiedzy wpływającej ze wzajemnych relacji i codziennego wspólnotowego życia, a także z informacji zaczerpniętych z zapisków i osobistych wyznań, które odzwierciedlają całą głębię duszy naszej bohaterki.

<http://www.floscarmeli.pl/produkt-siostra-maria-Lucja-od-jezusa-i-niepokalanego-serca-biografia,4870496>

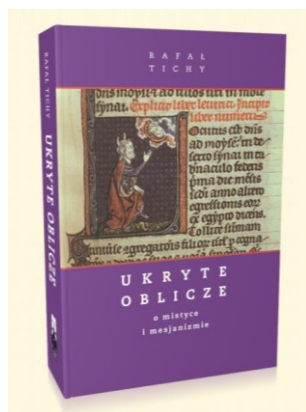


*Szukać Jego towarzystwa* – czyli proponowana w niniejszym zbiorze rozważań karmelitańska *lectio divina* – to pragnienie dzielenia się Słowem; to zaproszenie do wspólnej *Drogi* w bliskości Słowa. Inicjatywa zrodziła się w kontekście świętowania Jubileuszu 400-lecia obecności karmelitanek bosych w Polsce. Odpowiedziały na nią Siostry ze wspólnot obu polskich prowincji (warszawskiej i krakowskiej). Jest to więc „dzieło” jubileuszowe, owoc „czasu łaski”.

Karmelitanka bosa każdego dnia otwiera Pismo Święte, aby spotkać Tego, który nadaje sens życiu przeżywanemu w obrębie klauzury. W ograniczonej przestrzeni otwierają się przed nią szerokie horyzonty Bożego Słowa.

Mamy nadzieję, że teksty, które powstały w Karmelu, są uniwersalne i będą pomocne dla wszystkich, za których się modlimy i z którymi czujemy się solidarne. Dzielimy się tym, co Duch Święty pozwolił nam usłyszeć.

<http://www.floscarmeli.pl/produkt-szukac-jego-towarzystwa-ewangelia-i-rozwazania-na-adwent-i-okresu-bozego-narodzenia,4271684,99298,3812476>



Na uwagę zasługują: doskonała, naukowa analiza tekstów źródłowych i logiczność bogatych wniosków, doskonały warsztat naukowy, rzetelny przekaz treści. Autor wskazuje na nieprzemijalność duchowych wartości zawartych w historii chrześcijańskiej duchowości. Wykazuje się przy tym wielką erudycją w zakresie poszczególnych przedmiotów swoich badań. Literackim i barwnym językiem wskazuje aktualność problemów, które kształtowały minioną historię jednostek i społeczeństw. Z pewnością praca stanie się swoistym katalizatorem kolejnych naukowych poszukiwań w zakresie pomników europejskiej kultury duchowej.

Paweł Placyd Ogórek OCD,

Mistycy pisali o ukrytym Bogu. Hebrajskie słowo „wieczność” pochodzi od *alam* – „ukrywać”. Autor z pasją opisuje zmagania tych, którzy „szukali Boga, gdy się pozwalał znaleźć”. Książkę czyta się z zapartym tchem – śledzimy drogę szaleńców, którzy zdecydowali się porzucić wszystko, by wejść w mrok. Po omacku szukali Tego, który wołał: Przyszedłem rzucić ogień na ziemię i jakże bardzo pragnę, by on już zapłonął!”.

Marcin Jakimowicz „Gość Niedzielny”

<http://www.floscarmeli.pl/produkt-ukryte-oblicze-o-mistyce-i-mesjanizmie.3752674>

## Redakcja przypomina:

- nadsyłanie materiałów z informacjami i wiadomościami do kolejnego numeru „Karmel-Info” odbywa się do końca listopada 2014 roku.
- Materiały do „Karmel-Info” oraz wszelkie uwagi i sugestie należy przysyłać na adres mailowy: [kuria@karmelicibosi.pl](mailto:kuria@karmelicibosi.pl)
- Redakcja zastrzega sobie prawo ingerencji w nadesłane teksty, jeśli zajdzie taka konieczność.



Redakcja:

Kuria Prowincjalna Warszawskiej Prowincji  
Karmelitów Bosych

ul. Raławicka 31  
02-601 Warszawa

Tel.: 22 646 47 38; Tel. kom.: 601 4222 12  
mail: [kuria@karmelicibosi.pl](mailto:kuria@karmelicibosi.pl); [gregimalec@gmail.com](mailto:gregimalec@gmail.com)